

sumari

Pàg. **4** La Junta informa. Convocatòria I Junta General Ordinària 2007

**La consellera
Tura visita
Sabadell**

Pàg. **5** Darrers acords de Junta

Pàg. **6** Novetat legislativa important: barem d'indemnitzacions d'accidents de trànsit 2007

Pàg. **7** Organigrama comissions permanents ICASBD

Pàg. **8** Praxi professional: nou model de sol·licitud d'ordre de protecció

Pàg. **9** Jurisprudència

Pàg. **11** El nou web de l'ICASBD ja és una realitat

Pàg. **12**

**EPPA: Judicis simulats
a l'Escola Juicial**

Pàg. **13** Prestacions i Serveis al col·legiat: teatre a preus especials
Activitats col·legials: campionats d'hivern 2007

Pàg. **14** Article: El delito de uso de información privilegiada en el sistema financiero español

Pàg. **15** Actualitat. Recull de premsa

Pàg. **16** Hem llegit

Pàg. **17** Crònica jurisprudencial

Pàg. **18** Col·laboració: Condena y muerte de Jesús: los responsables según el cine

Pàg. **19** Actualitat normativa. Novetats legislatives

Pàg. **20** Dossier de Jurisprudència: Aliud pro alio

Pàg. **22** Jutjats de guàrdia. Altes i baixes. Convocatòries
Humor. Filmoteca jurídica

Pàg. **23** Agenda col·legial. Calendari fiscal

FIRMA ELECTRÒNICA

Nou servei per inscriure els fitxers dels clients en el Registre General de Protecció de Dades

El CGAE s'ha adherit fa pocs dies a un protocol de l'Agència Espanyola de Protecció de Dades (AGPD) gràcies al qual tots els advocats que ja disposen del carnet col·legial amb certificat digital de l'ACA poden inscriure telemàticament els fitxers que continguin dades de caràcter personal en el Registre General de Protecció de Dades.

Per presentar les notificacions, tant en nom propi com de tercers representats, els advocats tan sols han d'accedir a la pàgina de l'AGPD (www.agpd.es) amb el seu certificat digital, i descarregar i emplenar els formularis necessaris per a la notificació de fitxers amb signatura electrònica. Aquest procés es realitza a través del sistema NOTA (Notificacions Telemàtiques a l'Agència de Protecció de Dades), que té com a objectiu agilitar el procediment tradicional per a la creació, modificació o supressió dels fitxers inscrits en el Registre General de Protecció de Dades.

Nou carnet col·legial

Recordem a tots aquells col·legiats residents que encara no tingueu el vostre nou carnet col·legial (amb certificat digital o sense), que contacteu amb l'operador de firma electrònica del nostre Col·legi (Sr. Àlex Trujillo, Tel. 93 726 53 55 / c. e.: alex.trujillo@icasbd.org), per informar-vos sobre com obtenir-lo.

El nou carnet opera com a nou suport físic que us identifica com a advocats –exercent o no exercent– del nostre Col·legi (en substitució dels antics carnets). El nou format és molt més reduït i còmode de portar, ja que té la mateixa mida d'una targeta de crèdit.

A banda d'això, no oblideu que el carnet pot incorporar el certificat electrònic de l'advocacia, que permet efectuar comunicacions segures mitjançant la firma

electrònica, i accedir, de

manera còmoda i segura –a través de la zona privada de l'ICASBD a RedAbogacia– a tot un ventall de serveis i prestacions exclusiva per als advocats, i realitzar molts més tràmits i gestions professionals de manera virtual

(passis a presons, comunicacions d'intervenció professional, Cadastre, consulta cens advocats, Oficina Postal Virtual, etc.). Uns serveis que, dia a dia, es van ampliant i millorant.

Finalment, no oblideu que l'operativa de comunicacions segures i accés als serveis electrònics amb el certificat digital del nou carnet porta aparellada l'activació d'un compte de correu @icasbd.org, que serà el que s'assigni al vostre sistema de certificació electrònica personal (si encara no l'heu donat d'alta, ho podeu fer còmodament des del web del Col·legi: www.icasbd.org, o trucant l'Àlex Trujillo al tel. 93 726 53 55). Recordeu que aquests comptes són totalment gratuïts per als col·legiats.

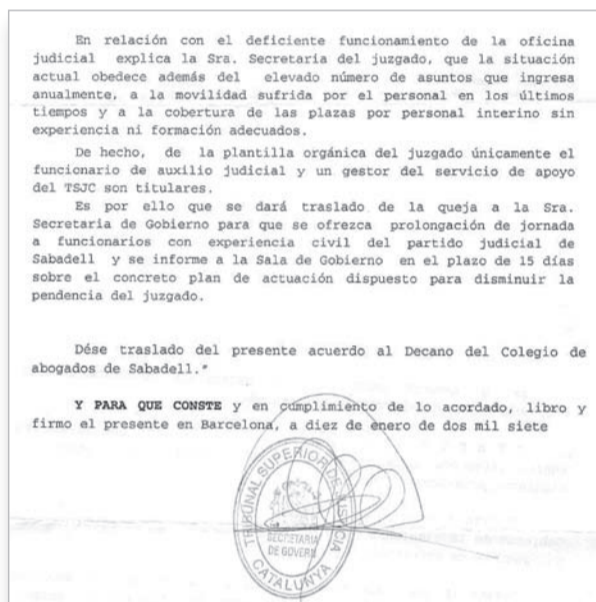
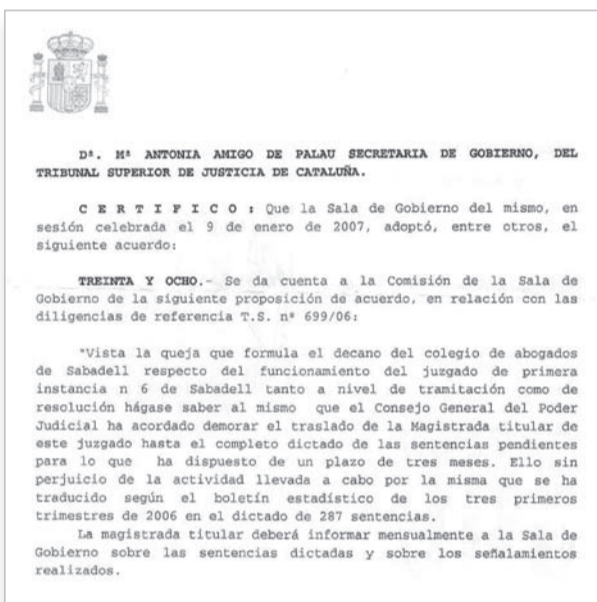
No espereu més i sol·liciteu ja el vostre nou carnet!

Convocatòria I Junta General Ordinària del 2007

La Junta de Govern, d'acord amb els articles 33 i 34 dels vigents Estatuts col·legials i amb les facultats que li atribueix l'article 42,12è del mateix text, així com altres disposicions concordants, va acordar en sessió del 9 de gener del 2007, convocar la **PRIMERA JUNTA GENERAL ORDINÀRIA del 2007** de l'Il·ltre. Col·legi d'Advocats de Sabadell, que ha de tenir lloc el proper **2 de març del 2007**, a les 12 hores en primera convocatòria i, si escau, a les 12.30 hores en segona, a la sala d'actes de l'Il·ltre. Col·legi d'Advocats de Sabadell, carrer de Lacy, núm. 15, amb el següent **ORDRE DEL DIA**:

1. Lectura i, si escau, aprovació de l'acta de la Junta anterior.
2. Ressenya del degà dels esdeveniments o actes més importants de l'últim exercici.
3. Examen i votació del compte general d'ingressos i despeses de l'exercici anterior.
4. Proposicions dels col·legiats
5. Torn obert de paraules.

Acord del TSJC en relació al Jutjat de Primera Instància núm. 6 de Sabadell

Us adjuntem el contingut de l'acord adoptat fa pocs dies per la Sala de Govern del TSJC i del qual ens han donat l'oportú trasllat, en relació a les diligències incoades sobre el Jutjat de Primera Instància núm. 6 de Sabadell i les mesures que es pretenen adoptar, arran de la queixa formulada en el seu dia des del nostre Col·legi per la deficient situació i els retards acumulats en aquest òrgan.▶

El Jutjat d'Instrucció núm. 2 de Sabadell es reforça amb una plantilla de suport les tardes dels dimarts i dimecres

Segons ens ha informat recentment la magistrada titular del Jutjat d'Instrucció 2 de Sabadell, des del passat 22 de gener, i en compliment de l'acord adoptat per la Sala de Govern del TSJC, aquest òrgan s'ha vist reforçat totes les tardes dels dimarts i dels dimecres amb una plantilla de suport. La mesura inicialment tindrà una durada de sis mesos. Segons consta en l'esmentat acord, aquest jutjat de suport s'encarregarà de la tramitació de les diligències prèvies i dels procediments abreujats

dels anys 2004 i anteriors, així com dels judicis de faltes i executòries de l'any 2005 i dels anys anteriors en què l'actual Magistrada titular del Jutjat encara no es trobava al capdavant de l'òrgan. Per això, és important que tingueu en compte que d'ara endavant caldrà que us adreceu a aquest jutjat de suport per a qualsevol consulta o qüestió relacionada amb els esmentats procediments, ja que la plantilla de matins de l'Instrucció 2 es limitarà, pel que fa a aquests expedients, a la recollida i segellat d'escrits.▶

La consellera Tura es reuneix amb representants de l'ICASBD

El passat 5 de febrer la consellera de Justícia, Hble. Sra. Montserrat Tura, va visitar la seu dels Jutjats de Sabadell. Prèviament, Tura havia estat objecte d'una recepció a l'Ajuntament, en la qual va expressar el compromís de posar tots els mitjans a l'abast del

Departament per pal·liar el col·lapse que pateix l'Administració de Justícia a la nostra ciutat.

Representants de la nostra institució, encapçalats pel degà, Il·lm. Sr. Manuel Hernández Martín, van aprofitar la visita per mantenir una reunió amb la titular de la conselleria, en la qual li van fet avinents algunes de les demandes de l'advocacia local. Precisament en relació amb l'aspiració de comptar amb un jutjat mercantil a Sabadell, la consellera va recordar que, de moment, el criteri del Ministeri de Justícia comporta que aquests òrgans només s'ubiquin a les capitals de província. Pel que fa a les reivindicacions del nostre col·lectiu respecte a la necessitat d'instaurar a Sabadell dos jutjats nous, un d'instrucció i un de primera instància, Tura comentà que per a aquest any només és prevista l'arribada del jutjat especial de violència de gènere i que la competència en aquest sentit continua sent del govern central, tot i el que preveu el nou Estatut d'Autonomia.

Entre les actuacions que ja s'han dut a terme

per tal d'aconseguir una millora en la justícia local, Tura va fer esment de la creació en els dos darrers anys d'un nou jutjat d'instrucció, un de primera instància i un altre del social, així com el reforç que en breu rebrà el Jutjat d'instrucció núm. 2. Segons va comentar la consellera, la presidenta del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, M. Eugènia Alegret ha designat un jutge i un secretari de reforç amb aquesta finalitat. Igualment, no va deixar de recordar la posada en marxa, a final d'aquest any, d'un jutjat especialitzat en violència de gènere.

Per la seva banda, el degà dels jutges de Sabadell, Il·lm. Sr. Manuel Álvarez, va posar de relleu la manca endèmica de personal i la nul·la experiència de les persones que s'incorporen als jutjats, provinents de la borsa d'interins. La responsable de Justícia va reconèixer que quan es convoquen places d'interí hi ha gent poc preparada que desconeix les peculiaritats del procediment judicial.▶

Mans Unides fa arribar l'agraïment al Col·legi per la seva aportació a projectes solidaris

Com cada any, Mans Unides Sabadell ha fet arribar a la nostra institució el seu agraïment per l'aportació econòmica que anualment l'Il·lustre Col·legi d'Advocats de Sabadell destina a projectes de caire humanitari, amb càrrec al pressupost. La Sra. Carme Viscasillas Mauri, membre del Consell de Mans Unides de la ciutat ens ha transmès l'agraïment, juntament amb l'Informe Final dels projectes que la Fundació va poder dur a terme el passat 2006.

Així mateix, aquesta organització ens ha informat sobre els nous projectes solidaris de cara al 2007, que inclouen un programa de

reforestació al Perú, la construcció d'un Centre de promoció de la dona al Camerún o la construcció d'una escola a Haití.

Així doncs, una comunicació que ens confirma el bon fi de la partida d'ajut humanitari que l'ICASBD reserva cada d'any en el pressupost, com a exponent del compromís institucional amb els projectes de suport als més desfavorits. ▀

L'ICASBD secunda l'apagada contra el canvi climàtic

El passat 1 de febrer l'ICASBD es va sumar a la iniciativa de l'organització francesa Aliança pel Planeta, que agrupa tot un seguit d'associacions ambientals, d'una apagada simbòlica contra el canvi climàtic. Així, entre les 19.55 i les 20.00 del passat dijous totes les

llums i aparells elèctrics del Col·legi van ser apagats.

Segons va informar el Diari de Sabadell del passat divendres 2 de febrer, el seguiment d'aquesta iniciativa ecològica va ser desigual a Sabadell, tot i la crida de l'Ajuntament a la ciutadania.

Darrers acords de Junta

DESEMBRE

(4 reunions, 1 d'extraordinària)

- Publicar a la revista Última Instància un editorial, signat per la Junta, informant els col·legiats sobre determinats acords adoptats pel CGAE en el darrer Ple
- Aprovar les propostes d'altres, baixes i excedències de companys als diferents torns i al SOJ per al primer trimestre del 2007, presentades per la Comissió del TOAD
- Remetre circulars informatives als col·legiats en relació a la relació laboral especial dels advocats i a la regulació, a partir de l'1 de gener del 2007, de la prescripció i la caducitat d'accions prevista al Codi civil de Catalunya
- Proclamar electes, per manca de candidats alternatius per als càrrecs respectius, les candidatures dels companys als càrrecs de diputat primer, diputat tercer, diputada cinquena, tresorer i bibliotecària, comunicar aquest acord als interessats i penjar-lo al tauler d'anuncis del Col·legi, en compliment del que preveu l'article 51, e) dels Estatuts col·legials
- Elevar a acords de Junta les resolucions de la Comissió de Deontologia, sobre incoació de 3 procediments d'informació prèvia (PIP), l'arxiu de 5 PIP's, l'arxiu de 2 queixes sense PIP i l'execució d'una sanció disciplinària
- Felicitar les administratives adscrites al TOAD per la seva eficient tasca duta a terme en la seva àrea de responsabilitat
- Aprovar la proposta de la Comissió de Informàtica d'iniciar en breu l'operativitat de la nova pàgina web
- Elevar a acords de Junta els dictàmens proposats per la Comissió de Regulació d'Honoraris, sobre 6 expedients, 5 de minuts ajustades i 1 de reducció
- Desestimar dues sol·licituds presentades per sengles companys lletrats, sobre aportació de comunicacions amb altres companys als procediments judicials respectius

- Aprovar les sol·licituds d'altres, baixes i canvis d'adscripció col·legials
- Elaborar 2 grups de treball integrats pels membres de Junta, per estudiar i presentar les comunicacions a les 2 ponències de les XI Jornades de Juntes de Govern dels Col·legis d'Advocats de Catalunya

GENER 2007 (4 reunions)

- Elevar a acords de Junta les resolucions de la Comissió de Deontologia, sobre incoació de 4 procediments d'informació prèvia (PIP), l'arxiu de 6 PIP's, l'arxiu de 3 queixes sense PIP, la reobertura d'un PIP que estava en suspens i la suspensió d'un PIP (actuac. judicials)
- Contestar una comunicació del Síndic de Greuges en relació a una queixa interposada per un ciutadà sobre l'actuació professional d'un company
- Demanar pressupostos per solucionar una avaria en el sistema de climatització de l'edifici així com la neteja de nous grafitis a la façana de l'edifici del carrer de Lacy
- Aprovar les sol·licituds d'altres, baixes i canvis d'adscripció col·legials
- Celebrar una Jornada de Reflexió de la Junta de Govern el proper 3 de febrer del 2007
- Aprovar l'organigrama actualitzat de comissions i àrees de l'ICASBD
- Fixar com a data de celebració de la Primera Junta General Ordinària del 2007 el 2 de març del 2007, a les 12 hores en primera convocatòria i a les 12.30 en segona.
- Aprovar una proposta elevada per la Comissió de Regulació d'Honoraris sobre elaboració d'un dictamen previ d'una minuta presentada per un company
- Traslladar a la Sala de Govern del TSJC un informe aproximat i global sobre els retards observats en l'agenda horària dels diferents òrgans judicials de la nostra demarcació
- Aprovar la Guia de Serveis de l'ICASBD

- Delegar en el CICAC tot allò que fa referència a les proves per a l'obtenció del Diploma d'Aptitud Professional (DAP) corresponents a l'any 2007 i, especialment, la seva convocatòria -fins i tot conjuntament amb el CGAE-, l'elecció de dates per realitzar-la, la confecció del calendari -cronograma-, la tria de continguts i la constitució, designació i nomenament dels membres de les comissions d'avaluació. Demanar a l'òrgan corresponent la constitució de una Comissió d'Avaluació per a l'edició de juliol del 2007 (promoció 2005-07 de l'EPPA) i d'una altra Comissió d'Avaluació per a l'edició de novembre del 2007 (promoció 2006-07 de l'EPPA).
- Inscriure una societat professional en el Registre Especial de Societats del Col·legi, a sol·licitud del company interessat
- Elevar a acords de Junta els dictàmens proposats per la Comissió de Regulació d'Honoraris, sobre 6 expedients, tots ells de minuts ajustades
- Col·locar un rètol identificador del Servei d'Orientació a la Mediació
- Formular una queixa davant la Comissaria de Policia Nacional de Cerdanyola del Vallès per la negativa a recollir al·legacions contra els expedients d'expulsió d'estrangers durant els caps de setmana
- Assumir el pagament de la quota anual de connectivitat a Iuristel (anella jurídica) per import de 18.000 euros, sense repercutir-ne el cost als col·legiats
- Votar en contra de les propostes de la Comissió d'Honoraris del CICAC en relació al document de treball sobre modificació del Capítol VIII del Codi deontològic i a la redacció d'uns criteris d'honoraris per a les taxacions de costes
- Renovar el contracte de manteniment del sistema d'alarma de la seu central del Col·legi

Novetat legislativa important

Resolució de 7 de enero de 2007, de la Direcció General de Seguros y Fondos de Pensiones, por la que se publican las cuantías de las indemnizaciones por muerte, lesiones permanentes e incapacidad temporal que resultarán de aplicar durante 2007, el sistema para valoración de los daños y perjuicios causados a las personas en accidentes de circulación.

El texto refundido de la Ley sobre Responsabilidad Civil y Seguro en la Circulación de Vehículos a Motor, aprobado por el Real Decreto Legislativo 8/2004, de 29 de octubre, establece que anualmente, con efectos de primero de enero de cada año, deberán actualizarse las cuantías indemnizatorias que se recogen en el sistema para la valoración de los daños y perjuicios causados a las personas en accidentes de circulación y, en su defecto, quedarán automáticamente actualizadas en el porcentaje del índice general de precios al consumo correspondiente al año natural inmediatamente anterior.

En este último supuesto, y con la finalidad de facilitar el conocimiento y aplicación del sistema, la Dirección General de Seguros y Fondos de Pensiones debe dar publicidad a las cuantías resultantes.

Habida cuenta que según datos del Instituto Nacional de Estadística, el índice general de precios al consumo se incrementó en un 2,7 % durante 2006, procede

actualizar en tal cuantía para el ejercicio de 2007 los importes monetarios del sistema de valoración citado.

Sobre la base de cuanto antecede, esta Dirección General de Seguros y Fondos de Pensiones ha acordado:

Dar publicidad a través de esta Resolución a las indemnizaciones, vigentes durante el año 2007, para caso de muerte, lesiones permanentes e incapacidades temporales, que resultan de aplicar el sistema para la valoración de los daños y perjuicios causados a las personas en accidentes de circulación, recogido en el texto refundido de la Ley sobre Responsabilidad Civil y Seguro en la Circulación de Vehículos a Motor, aprobado por el Real Decreto Legislativo 8/2004, de 29 de octubre, incorporándose como anexo las cuantías actualizadas.

Madrid, 7 de enero de 2007

Ricardo Lozano Aragüés

Director General de Seguros y Fondos de Pensiones

TABLA I

Indemnizaciones básicas por muerte incluidos daños morales

Perjudicados/beneficiarios (1) de la indemnización (por grupos excluyentes)	Edad de la víctima		
	Hasta 65 años Euros	De 66a 80 años Euros	Más de 80 años Euros
Grupo I: Víctima con cónyuge (2)			
Al cónyuge	99.222,70	74.417,02	49.611,35
A cada hijo menor	41.342,79	41.342,79	41.342,79
A cada hijo mayor:			
Si es menor de veinticinco años	16.537,11	16.537,11	6.201,42
Si es mayor de veinticinco años	8.268,56	8.268,56	4.134,28
A cada padre con o sin convivencia con la víctima	8.268,56	8.268,56	-
A cada hermano menor huérfano y dependiente de la víctima	41.342,79	41.342,79	-
Grupo II: Víctima sin cónyuge (3) y con hijos menores			
Sólo un hijo	148.834,05	148.834,05	148.834,05
Sólo un hijo, de víctima separada legalmente	115.759,82	115.759,82	115.759,82
Por cada hijo menor más (4)	41.342,79	41.342,79	41.342,79
A cada hijo mayor que concorra con menores	16.537,11	16.537,11	6.201,42
A cada padre con o sin convivencia con la víctima	8.268,56	8.268,56	-
A cada hermano menor huérfano y dependiente de la víctima	41.342,79	41.342,79	-
Grupo III: Víctima sin cónyuge (3) y con todos sus hijos mayores			
III.1 Hasta veinticinco años:			
A un solo hijo	107.491,26	107.491,26	62.014,19
A un solo hijo, de víctima separada legalmente	82.685,58	82.685,58	49.611,35
Por cada otro hijo menor de veinticinco años (4)	24.805,67	24.805,67	12.402,84
A cada hijo mayor de veinticinco años que concorra con menores de veinticinco años	8.268,56	8.268,56	4.134,28
A cada padre con o sin convivencia con la víctima	8.268,56	8.268,56	-
A cada hermano menor huérfano y dependiente de la víctima	41.342,79	41.342,79	-
III.2 Más de veinticinco años:			
A un solo hijo	49.611,35	49.611,35	33.074,24
Por cada otro hijo mayor de veinticinco años más (4)	8.268,56	8.268,56	4.134,28
A cada padre con o sin convivencia con la víctima	8.268,56	8.268,56	-
A cada hermano menor huérfano y dependiente de la víctima	41.342,79	41.342,79	-
Grupo IV: Víctima sin cónyuge (3) ni hijos y con ascendientes			
Padres (5):			
Convivencia con la víctima	90.954,14	66.148,47	-
Sin convivencia con la víctima	66.148,47	49.611,35	-
Abuelo sin padres (6):			
A cada uno	24.805,67	-	-
A cada hermano menor de edad en convivencia con la víctima en los dos casos anteriores	16.537,11	-	-
Grupo V: Víctima con hermanos solamente			
V.1 Con hermanos menores de veinticinco años:			
A un solo hermano	66.148,47	49.611,35	33.074,24
Por cada otro hermano menor de veinticinco años (7)	16.537,11	16.537,11	8.268,56
A cada hermano mayor de veinticinco años que concorra con hermanos menores de veinticinco años	8.268,56	8.268,56	8.268,56
V.2 Sin hermanos menores de veinticinco años:			
A un solo hermano	41.342,79	24.805,67	16.537,11
Por cada otro hermano (7)	8.268,56	8.268,56	8.268,56

(1) Con carácter general: Cuando se trate de hijos, se incluirán también los adoptivos. Cuando se fijen cuantías distintas según la edad del perjudicado o beneficiario se aplicará la edad que tuviese éste en la fecha en que se produjo el accidente de la víctima.

(2) Cónyuge no separado legalmente al tiempo del accidente.

Las uniones conyugales de hecho consolidadas se asimilarán a las situaciones de derecho.

(3) Se equiparan a la ausencia de cónyuge la separación legal y el divorcio. No obstante, si el cónyuge separado o divorciado tiene derecho a la pensión regulada en el artículo 97 de Código Civil, le corresponderá una indemnización igual al 50 % de las fijadas para el cónyuge en el grupo I.

En los supuestos de concurrencia con uniones conyugales de hecho o, en su caso, de aquéllos o éstos con cónyuges no separados legalmente, la indemnización fijada para el cónyuge en el grupo I se distribuirá entre los concurrentes en proporción a la cuantía que les hubiera correspondido de no haber concurrencia.

(4) La cuantía total de la indemnización que corresponda según el número de hijos se asignará entre ellos a partes iguales.

(5) Si concurren uno que conviviera y otro que no conviviera con la víctima se asignará a cada uno el 50 % de la cuantía que figura en su respectivo concepto.

(6) La cuantía total de la indemnización se distribuirá al 50% entre los abuelos paternos y maternos.

(7) La cuantía total de la indemnización que corresponda según el número de hermanos se asignará entre ellos a partes iguales.

TABLA II

Factores de corrección para las indemnizaciones básicas por muerte

Descripción	Aumento (% o euros)	% de reducción
Perjuicios económicos		
Ingresos netos anuales de la víctima por trabajo personal:		
Hasta 24.805,67 euros (1)	Hasta el 10	
De 24.805,68 hasta 49.611,35 euros	Del 11 al 25	
De 49.611,36 hasta 82.685,58 euros	Del 26 al 50	
Más de 82.685,58 euros	Del 51 al 75	
Circunstancias familiares especiales		
Discapacidad física o psíquica acusada (anterior al accidente) del perjudicado/beneficiario:		
Si es cónyuge o hijo menor	Del 75 al 100 (2)	
Si es hijo mayor con menos de veinticinco años	Del 50 al 75 (2)	
Cualquier otro perjudicado/beneficiario	Del 25 al 50 (2)	
Víctima hijo único		
Si es menor	Del 30 al 50	
Si es mayor, con menos de veinticinco años	Del 20 al 40	
Si es mayor, con más de veinticinco años	Del 10 al 25	
Fallecimiento de ambos padres en el accidente		
Con hijos menores	Del 75 al 100 (3)	
Sin hijos menores:		
Con hijos menores de veinticinco años	Del 25 al 75 (3)	
Sin hijos menores de veinticinco años	Del 10 al 25 (3)	
Víctima embarazada con pérdida de feto a consecuencia del accidente		
Si el concebido fuera el primer hijo:		
Hasta el tercer mes de embarazo	12.402,84	
A partir del tercer mes	33.074,24	
Si el concebido fuera el segundo hijo o posteriores:		
Hasta el tercer mes	8.268,56	
A partir del tercer mes	16.537,11	
Elementos correctores del apartado primero.7 de este anexo	-	Hasta el 75

(1) Se incluirá en este apartado cualquier víctima en edad laboral, aunque no se justifiquen ingresos.

(2) Sobre la indemnización que corresponda al beneficiario discapacitado.

(3) Sobre la indemnización básica que corresponda a cada perjudicado.

TABLA III

Indemnizaciones básicas por lesiones permanentes (incluidos daños morales)

Valores del punto en euros

Puntos	- de 20 años-Euros	21 a 40 años-Euros	41 a 55 años-Euros	56 a 65 años-Euros	+ de 65 años-Euros
1	735,22	680,67	626,09	576,38	515,88
2	757,92	700,11	642,29	592,32	524,06
3	778,28	717,50	656,70	606,57	532,32
4	796,33	732,83	669,29	619,09	536,79
5	812,06	746,09	680,08	629,92	541,35
6	825,49	757,28	689,06	638,99	544,72
7	843,23	772,51	701,77	651,50	551,23
8	859,22	786,20	713,14	662,72	556,84
9	873,49	798,33	723,15	672,65	561,53
10-14	886,02	808,92	731,82	681,30	565,35
15-19	1.041,32	953,14	864,94	802,15	630,89
20-24	1.183,94	1.085,60	987,26	913,16	690,75
25-29	1.326,28	1.217,69	1.109,12	1.023,90	751,89
30-34	1.459,53	1.341,38	1.223,24	1.127,57	808,93
35-39	1.583,92	1.456,86	1.329,79	1.224,38	862,00
40-44	1.699,69	1.564,34	1.429,00	1.314,46	911,21
45-49	1.807,04	1.664,03	1.521,02	1.398,00	956,63
50-54	1.906,24	1.756,15	1.606,06	1.475,21	998,37
55-59	2.038,21	1.878,43	1.718,66	1.577,76	1.057,68
60-64	2.167,58	1.998,33	1.829,08	1.678,30	1.115,82
65-69	2.294,44	2.115,86	1.937,31	1.776,89	1.172,84
70-74	2.418,80	2.231,11	2.043,43	1.873,52	1.228,73
75-79	2.540,71	2.344,09	2.147,47	1.968,27	1.283,53
80-84	2.660,25	2.454,85	2.249,47	2.061,16	1.337,25
85-89	2.777,43	2.563,45	2.349,47	2.152,22	1.389,93
90-99	2.892,33	2.669,92	2.447,50	2.241,51	1.441,57
100	3.004,96	2.774,29	2.543,62	2.329,08	1.492,19

TABLA IV

Factores de corrección para indemnizaciones básicas por lesiones permanentes

Descripción	Aumento (% o euros)	% de reducción
Perjuicios económicos		
Ingresos netos de la víctima por trabajo personal:		
Hasta 24.805,67 euros (1)	Hasta el 10	-
De 24.805,68 hasta 49.611,35 euros	Del 11 al 25	-
De 49.611,36 hasta 82.685,58 euros	Del 26 al 50	-
Más 82.685,58 de euros	Del 51 al 75	-
Daños morales complementarios		
Se entenderán ocasionados cuando una sola secuela exceda de 75 puntos o las concurrentes superen los 90 puntos. Sólo en estos casos será aplicable	Hasta 82.685,58	-
Lesiones permanentes que constituyan una incapacidad para la ocupación o actividad habitual de la víctima		
Permanente parcial:		
Con secuelas permanentes que limiten parcialmente la ocupación o actividad habitual, sin impedir la realización de las tareas fundamentales de la misma	Hasta 16.537,11	-
Permanente total:		
Con secuelas permanentes que impidan totalmente la realización de las tareas de la ocupación o actividad habitual del incapacitado	De 16.537,11 a 82.685,58	-
Permanente absoluta:		
Con secuelas que inhabiliten al incapacitado para la realización de cualquier ocupación o actividad	De 82.685,59 a 165.371,17	-

(segueix ►►)

«« de la pàg. anterior)

Descripció	Aumento (% o euros)	% de reducció
Grandes inválidos		
Personas afectadas con secuelas permanentes que requieren la ayuda de otras personas para realizar las actividades más esenciales de la vida diaria, como vestirse, desplazarse, comer o análogas (tetraplejas, paraplejas, estados de coma vigil o vegetativos crónicos, importantes secuelas neurológicas o neuropsiquiátricas con graves alteraciones mentales o psíquicas, ceguera completa, etc):		
Necesidad de ayuda de otra persona: Ponderando la edad de la víctima y grado de incapacidad para realizar las actividades más esenciales de la vida. Se asimilan a esta prestación el coste de la asistencia en los casos de estados de coma vigil o vegetativos crónicos	Hasta 330.742,34	-
Adecuación de la vivienda		
Según características de la vivienda y circunstancias del incapacitado, en función de sus necesidades	Hasta 82.685,58	-
Perjuicios morales de familiares:		
Destinados a familiares próximos al incapacitado en atención a la sustancial alteración de la vida y convivencia derivada de los cuidados y atención continuada, según circunstancias	Hasta 124.028,38	-
Embarazada con pérdida de feto a consecuencia del accidente (2)		
Si el concebido fuera el primer hijo:		
Hasta el tercer mes de embarazo	Hasta 12.402,84	-
A partir del tercer mes	Hasta 33.074,24	-
Si el concebido fuera el segundo hijo o posteriores:		
Hasta el tercer mes de embarazo	Hasta 8.268,56	-
A partir del tercer mes	Hasta 16.537,11	-
Elementos correctores del apartado primero.7 de este anexo	Según circunstancias	Según circunstancias
Adecuación del vehículo propio		
Según características del vehículo y circunstancias del incapacitado permanente, en función de sus necesidades	Hasta 24.805,67	

(1) Se incluirá en este apartado cualquier víctima en edad laboral, aunque no se justifiquen ingresos.
 (2) Habrá lugar a la percepción de esta indemnización, aunque la embarazada no haya sufrido lesiones.

TABLA V
Indemnizaciones por incapacidad temporal
Compatibles con otras indemnizaciones

A. Indemnización básica (incluidos daños morales):

Día de baja	Indemnización diaria-Euros
Durante la estancia hospitalaria	61,97
Sin estancia hospitalaria:	
Impeditivo (1)	50,35
No Impeditivo	27,12

(1) Se entiende por día de baja impeditivo aquél en que la víctima está incapacitada para desarrollar su ocupación o actividad habitual.

B. Factores de corrección:

Descripció	% aumento	% disminució
Perjuicios económicos:		
Ingresos netos anuales de la víctima por trabajo personal:		
Hasta 24.805,67 euros	Hasta el 10	-
De 24.805,68 hasta 49.611,35 euros	Del 11 al 25	-
De 49.611,36 hasta 82.685,58 euros	Del 26 al 50	-
Más de 82.685,58 euros	Del 51 al 75	-
Elementos correctores de disminución del Apartado primero.7 de este anexo		Hasta el 75

Nova distribució de les comissions de l'ICASBD

Acord de la Junta de Govern 30/01/2007

COMISSIÓ	REPRESENTANT JUNTA	PRESIDENT	VOCALS	PERSONAL
Activitats col·legials	Sr. Ricard Andreu	Sr. Xavier Farrés		Montse Pérez
Borsa de Treball	Sr. Josep Cánovas Moreno		Sr. Jordi Reyes	Marta Manchón
Biblioteca	Sra. Marta Puig	Sra. Marta Puig	Sr. Pedro Ruiz Soto Sr. Javier Roldán Sr. Antoni Gelabert Sra. Núria del Pozo Sra. Esther Borràs Sr. Alex Trujillo	Àlex Trujillo
Delegació Cerdanyola	Sr. JM García Gallego			Montse Pérez
Deontologia	Sr. Fernando Prida	Sr. Fernando Prida	Sr. Luis Galisteo Sr. Òscar Casablanca Sr. Miquel Fdez.	Àlex Trujillo
EPPA		Sr. Xavier Felip	Sr. Pedro Ruiz Sr. Josep R. Rovira Sra. Catalina Olid Sr. Manuel Hernández Sr. Fernando Prida Sr. JA García Cazorla	Eva Sanfacundo
Estrangeria	Sra. Carme Sala	Sra. Marisol Batalla	Sra. Carolina Ferré Sr. Marc Remolà Sr. Osvald Monter	Alba García
Formació	Sr. Josep Cánovas Moreno	Sr. Josep Cánovas Moreno	Sra. Irene Sanagustín Sra. Elisa Sanagustín	Eva Sanfacundo + Marta Manchón
JAS			Sra. Susana Gómez	Montse Pérez
Informàtica	Sr. JA García Cazorla	Sr. JA García Cazorla	Sr. Antoni Pallarés Sr. Jaume Rocabert Sr. Harold Roig Sr. Antonio Canovas	Àlex Trujillo Miquel A. Fdez.
Llengua catalana	Sra. Sra. Marta Puig			Àlex Trujillo
Manteniment Edifici	Sr. JM García Gallego			Àlex Trujillo
Mediació	Sra. Carme Sala	Sra. Marta Puig	Sra. Ruth Blasco Sra. Pilar Ramoneda	Miquel A. Fdez.
Mutualitat / Assegurances	Sr. Xavier Sánchez	Sr. Antoni G ^a Fochs		Lourdes Pareja
Personal	Sr. JM García Gallego			Miquel A. Fdez.
Regulació d'honoraris	Sr. F. Xavier Sánchez	Sr. F. Xavier Sánchez	Sra. Glòria Clivillé Sra. Marta Puig Sr. Miquel A. Fortuny Sr. Javier Roldán	Marta Manchón
Relacions Adm. Justícia	Sr. Ricard Andreu	Sr. Ricard Andreu	Sr. Antoni Pallarés (CDV) Sr. Lluís Orriols (SBD)	Miquel A. Fdez.
Revista	Sra. Marta Puig	Sr. Llorenç Pellicer	Sra. Carolina Ferré Sra. Elisa Sanagustin Sr. Josep M ^a Oyonate	Alex Trujillo Miquel A. Fdez.
Serveis i prestacions col·legials	Sr. Ricard Andreu	Sr. Ricard Andreu	Sr. Joan Badia	Miquel A. Fdez.
TOAD-SOJ	Sra. Carme Sala	Sra. Carme Sala	Sra. Eulàlia Barros Sr. Jose M. Alcaide Sra. M ^a Luz Fdez.	TOAD: Rosa Cabanyes + Alba García SOJ: Vicky Alonso + Griselda Pujals
Deganat / Junta / Suport Secr. Tècnica / Col·legiacions				Lourdes Pareja
Secretaria Tècnica				Miquel A. Fdez.

Nou model de sol·licitud d'ordre de protecció

(Font: Observatorio Contra la Violencia Doméstica y de Género. Consejo General del Poder Judicial)

MODELO DE SOLICITUD DE ORDEN DE PROTECCIÓN	
FECHA:	HORA:

ORGANISMO RECEPTOR DE LA SOLICITUD
Nombre del organismo:
Dirección:
Teléfono:
Fax:
Correo electrónico:
Localidad:
Persona que recibe la solicitud (nombre o número de carné profesional):

ASISTENCIA JURÍDICA
¿Tiene usted un Abogado que le asista? Sí ☐ No ☐
En caso negativo, ¿desea contactar con el servicio de asistencia jurídica del Colegio de Abogados para recibir asesoramiento jurídico? Sí ☐ No ☐

VÍCTIMA	
Apellidos:	Nombre:
Lugar/Fecha de nacimiento:	Nacionalidad:
Sexo:	
Nombre del padre:	Nombre de la madre:
Domicilio(1):	¿Desea que permanezca en secreto?
Teléfonos de contacto(2):	¿Desea que permanezca en secreto?
DNI n.º	NIE n.º o Pasaporte n.º

SOLICITANTE QUE NO SEA VÍCTIMA	
Apellidos:	Nombre:
Lugar/Fecha de nacimiento:	Nacionalidad:
Sexo:	
Nombre del padre:	Nombre de la madre:
Domicilio:	
Teléfonos de contacto:	
DNI n.º	NIE n.º o Pasaporte n.º
Relación que le une con la víctima:	

PERSONA DENUNCIADA	
Apellidos:	Nombre:
Lugar/Fecha de nacimiento:	Nacionalidad:
Sexo:	
Nombre del padre:	Nombre de la madre:
Domicilio:	
Teléfonos de contacto conocidos o posibles:	Teléfono del centro de trabajo:
DNI n.º	NIE n.º o Pasaporte n.º

RELACIÓN VÍCTIMA-PERSONA DENUNCIADA
¿Ha denunciado con anterioridad a la misma persona? Sí ☐ No ☐
En caso afirmativo, indique el número de denuncias:
¿Sabe si dicha persona tiene algún procedimiento judicial abierto por delito o falta? Sí ☐ No ☐
En caso afirmativo, indique, si lo conoce, el o los Juzgados que han intervenido y el número de procedimiento.
¿Qué relación de parentesco u otra tiene con el denunciado?

SITUACIÓN FAMILIAR		
PERSONAS QUE CONVIVEN EN EL DOMICILIO		
Nombre y apellidos	Fecha de nacimiento	Relación de parentesco

DESCRIPCIÓN DE HECHOS DENUNCIADOS QUE FUNDAMENTAN LA ORDEN DE PROTECCIÓN
(Relación detallada y circunstanciada de los hechos)

<p>Hechos y motivos por los que solicita la Orden de Protección(3):</p> <p>Último hecho que fundamenta la solicitud</p> <p>¿Qué actos violentos han ocurrido con anterioridad, hayan sido o no denunciados, contra personas (víctima, familiares, menores u otras personas) o cosas?</p> <p>¿Alguno ha tenido lugar en presencia de menores?</p> <p>¿Existe alguna situación de riesgo para los menores, incluida la posibilidad de sustracción de sus hijos o hijas?</p> <p>¿Tiene el agresor armas en casa o tiene acceso a las mismas por motivos de trabajo u otros?</p> <p>¿Existen testigos de los hechos? (En caso afirmativo, indicar nombre, domicilio y teléfono)</p> <p>¿Y otras pruebas que puedan corroborar sus manifestaciones? (Así, por ejemplo, muebles rotos, líneas de teléfono cortadas, objetos destrozados, mensajes grabados en contestadores de teléfono, mensajes en móviles, cartas, fotografías, documentos ...)</p> <p>¿En qué localidad han ocurrido los hechos?</p>
--

ATENCIÓN MÉDICA
¿Ha sido lesionado/a o maltratado/a psicológicamente?
Sí ☐ No ☐
¿Ha sido asistida en algún Centro Médico?
Sí ☐ No ☐
¿Aporta la víctima parte facultativo u otros informes médicos o psicológicos(4)?
Sí ☐ No ☐
En caso de no aportarlo, indicar centró médico y fecha de la asistencia, si está se ha producido.

MEDIDAS QUE SE SOLICITAN
MEDIDAS CAUTELARES DE PROTECCIÓN PENAL
<ul style="list-style-type: none"> En caso de convivencia en el mismo domicilio de la persona denunciada, ¿quiere continuar en el mencionado domicilio con sus hijos o hijas, si los/as hubiere?
Sí ☐ No ☐
<ul style="list-style-type: none"> ¿Quiere que la persona denunciada lo abandone para garantizar su seguridad?
Sí ☐ No ☐
<ul style="list-style-type: none"> ¿Quiere que se le prohíba a la persona denunciada acercarsele?
Sí ☐ No ☐
<ul style="list-style-type: none"> ¿Y a sus hijos o hijas?
Sí ☐ No ☐
<ul style="list-style-type: none"> ¿Desea que se prohíba a la persona denunciada que se comunique con Vd?
Sí ☐ No ☐
<ul style="list-style-type: none"> ¿Y con sus hijos o hijas?
Sí ☐ No ☐
MEDIDAS CAUTELARES DE CARÁCTER CIVIL (5)
<ul style="list-style-type: none"> ¿Solicita la atribución provisional del uso de la vivienda familiar?
Sí ☐ No ☐
<ul style="list-style-type: none"> Régimen provisional de custodia, visitas, comunicación y estancia de los hijos o de las hijas:
¿Tiene hijos o hijas menores comunes?
Sí ☐ No ☐
En caso afirmativo, indique número y edades:
¿Desea mantener la custodia de sus hijos o hijas?
Sí ☐ No ☐
¿Desea que su cónyuge/pareja tenga establecido un régimen de visitas en relación con sus hijos o hijas?
Sí ☐ No ☐
<ul style="list-style-type: none"> Régimen provisional de prestación de alimentos:
¿Interesa el abono de alguna pensión con cargo a su cónyuge/pareja para Vd. y/o sus hijos o hijas?
Sí ☐ No ☐
En caso afirmativo, ¿a favor de quiénes?
Si la anterior respuesta es afirmativa, ¿en que cuantía valora las necesidades básicas de los/as precisados/as de dicha pensión?
<ul style="list-style-type: none"> En caso de riesgo de sustracción de menores ¿quiere que se adopte alguna medida cautelar al respecto?
OTRAS MEDIDAS ¿Necesita obtener algún tipo de ayuda asistencial o social?
<ul style="list-style-type: none"> ¿Tiene la víctima un trabajo remunerado?
Sí ☐ No ☐
En caso afirmativo, indique la cantidad mensual aproximada que percibe, si la conoce:
<ul style="list-style-type: none"> ¿Trabaja la persona denunciada?
Sí ☐ No ☐
En caso afirmativo, indique la cantidad mensual aproximada que percibe, si la conoce:
<ul style="list-style-type: none"> ¿Existen otros ingresos económicos en la familia?
Sí ☐ No ☐
En caso afirmativo, indique la cantidad mensual aproximada, si la conoce:

JUZGADO AL QUE SE REMITE LA SOLICITUD:
(A RELLENAR POR EL ORGANISMO EN EL QUE SE PRESENTA LA SOLICITUD)

Firma del o de la solicitante:

INSTRUCCIONES BÁSICAS
1. No resulta imprescindible contestar a todas las preguntas, aunque es importante hacerlo.
2. Una vez cumplimentada esta solicitud, debe entregarse una copia a la persona solicitante, y el original debe ser remitido al juzgado de guardia de la localidad, quedando otra copia en el organismo que recibe la solicitud.
3. Si la víctima aporta parte médico, denuncias anteriores u otros documentos de interés, serán unidos como anejos de la solicitud.

NOTAS:

- En caso de que la víctima manifieste su deseo de abandonar el domicilio familiar, no se deberá hacer constar el nuevo domicilio al que se traslade, debiendo indicarse el domicilio actual en el que reside. Asimismo, el domicilio no debe ser necesariamente el propio, sino que puede ser cualquier otro que garantice que la persona pueda ser citada ante la Policía o ante el Juzgado.
- El teléfono no debe ser necesariamente el propio, sino que puede ser cualquier otro que garantice que la persona pueda ser citada ante la Policía o ante el Juzgado.
- En caso de que la solicitud de orden de protección se presente ante las Fuerzas y Cuerpos de Seguridad, este apartado podrá ser sustituido por la toma de declaración de la persona denunciante en el seno del atestado.
- En caso afirmativo, únase una copia del parte como anejo de esta solicitud
- Estas medidas civiles solamente pueden ser solicitadas por la víctima o su representante legal, o bien por el Ministerio Fiscal cuando existan hijos menores o incapaces y precisan para su establecimiento su petición expresa.▶

Resolució JUS/225/2007, de 29 de gener

Per la qual es dóna publicitat de la Resolució de 22 de gener de 2007, dictada en el recurs governatiu interposat per l'entitat mercantil MPI, SL, i pel notari de Mataró Sr. Miguel Benet Mancho (Pàg. 4406)

RESOLUCIÓ

JUS/225/2007, de 29 de gener, per la qual es dóna publicitat de la Resolució de 22 de gener de 2007, dictada en el recurs governatiu interposat per l'entitat mercantil MPI, SL, i pel notari de Mataró senyor Miguel Benet Mancho.

Atès que en data 22 de gener de 2007, la Direcció General de Dret i d'Entitats Jurídiques ha adoptat la Resolució en el recurs governatiu interposat per l'entitat mercantil MPI, SL, i pel notari de Mataró senyor Miguel Benet Mancho contra les qualificacions efectuades pel registrador de la propietat de Santa Coloma de Farners, senyor Javier Navarro Gonzalez que deneguen, respectivament, la inscripció d'una escriptura de consolidació de pacte de

supervivència per mort del marit i la correlativa de venda de la meitat indivisa de l'immoble adquirida en virtut de l'esmentada consolidació;

D'acord amb el que disposa l'article 5 de la Llei 4/2005, de 8 d'abril, dels recursos contra les qualificacions dels registradors de la propietat de Catalunya i d'acord amb el que preveu l'article 80 de la Llei 13/1989, de 14 de desembre, d'organització, procediment i règim jurídic de l'Administració de la Generalitat de Catalunya; En ús de les competències que tinc atribuïdes,

RESOLC

Donar publicitat a la Resolució de 22 de gener de 2007, de la Direcció General de Dret i d'Entitats Jurídiques,

dictada en el recurs governatiu interposat per l'entitat mercantil MPI, SL, i pel notari de Mataró senyor Miguel Benet Mancho contra les qualificacions efectuades pel registrador de la propietat de Santa Coloma de Farners, senyor Javier Navarro Gonzalez que deneguen, respectivament, la inscripció d'una escriptura de consolidació de pacte de supervivència per mort del marit i la correlativa de venda de la meitat indivisa de l'immoble adquirida en virtut de l'esmentada consolidació, que es publica com a annex a aquesta Resolució.

Barcelona, 29 de gener de 2007

Xavier Muñoz i Puiggròs

Director general de Dret i d'Entitats Jurídiques

ANNEX

Resolució de 22 de gener de 2007, de la Direcció General de Dret i d'Entitats Jurídiques, dictada en el recurs governatiu interposat per l'entitat mercantil MPI, SL, i pel notari de Mataró senyor Miguel Benet Mancho contra les qualificacions efectuades pel registrador de la propietat de Santa Coloma de Farners, senyor Javier Navarro Gonzalez que deneguen, respectivament, la inscripció d'una escriptura de consolidació de pacte de supervivència per mort del marit i la correlativa de venda de la meitat indivisa de l'immoble adquirida en virtut de l'esmentada consolidació.

RELACIÓ DE FETS

I. En data 5 de novembre de 1981, en escriptura autoritzada pel notari de Santa Coloma de Farners, Lorenzo Guirado Sanz amb el número 1766 de protocol, la senyora MRDR i el seu marit, senyor DCN, van adquirir per meitats indivises i amb pacte de supervivència un immoble, inscrit en el Registre de la Propietat de Santa Coloma de Farners al Tom 1737, Llibre 64 de Caldes de Malavella, Foli 26, finca número 2592, el qual tenia la qualificació, en el moment de l'adquisició, de rústic, si bé amb posterioritat va ser objecte de requalificació a urbà.

En relació amb la situació registral de l'esmentada finca, cal tenir en compte que:

- 1) Estava afectada, des de 1998, per diversos embargaments travats uns sobre les meitats indivises i d'altres sobre la totalitat i com a conseqüència de l'execució d'un que afectava la meitat indivisa propietat de la senyora RDR (procediment executiu número 218/1998, instat per Caixa d'Estalvis Laietana davant el Jutjat de Primera Instància número 3 de Mataró), aquesta meitat va ser adjudicada, en data 7 de març de 2006, a l'entitat MPI, SL, millor postor en la subhasta.

- 2) El 15 de març de 2006, es van cancel·lar totes les anotacions preventives d'embargament, perquè així ho havia ordenat el Jutjat número 3 de Mataró per diligència de 22 de febrer de 2006, en haver-se aprovat la rematada de la meitat indivisa per interlocutòria, ferma, d'1 de febrer de 2006, on es feia constar que s'havia consignat totalment el preu de la rematada i que, un cop liquidat el deute, resultava un sobrant de 1.496,80 euros consignat al compte de consignacions del Jutjat.

- 3) En la mateixa data de 15 de març de 2006, es va practicar la inscripció número 3 (adjudicació de la meitat) on, pel que aquí interessa, consta literalment que la senyora [...]RDR, va adquirir una meitat indivisa d'aquesta finca, segons les inscripcions 1a

i 2a. Al jutjat de primera instància núm. 3 de Mataró, antic civil 4, se segueix procediment de judici executiu amb el núm. 218/1998, a instàncies de Caixa d'Estalvis Laietana, contra la senyora RDR, en reclamació del deute que va motivar l'anotació precedent [...]. Seguint el procediment en els seus tràmits legals, el 20 de maig de 2005 es va treure a subhasta pública la meitat indivisa d'aquesta finca, en la qual l'entitat MPI, SL, va resultar ser el millor postor [...] s'ha dictat Interlocutòria, que és ferma, [...] per la qual s'aprova la rematada i s'adjudica una meitat indivisa d'aquesta finca a favor de MPI, SL, [...] pel preu de vint-i-un mil euros, a favor de la qual inscriu una meitat indivisa d'aquesta finca, per títol d'adjudicació". Al marge de la inscripció hi consta la següent nota "Cancel·lat el pacte de supervivència estipulat en la inscripció 1a, de conformitat amb l'article 46.d) del Codi de Família de Catalunya, per la inscripció 3a."

4) El senyor DCN havia mort l'any 1987, sense que aquesta circumstància tingués cap reflex registral en el moment de la inscripció de l'adjudicació per rematada.

II. En data 26 de gener de 2006, és a dir, abans que accedís al registre l'adjudicació a la qual es refereix el paràgraf anterior, la vídua va atorgar una escriptura de consolidació del pacte de supervivència (número 82 del protocol del notari de Mataró, senyor MBM) i una altra de venda a l'entitat mercantil MPI, SL, de la meitat indivisa adquirida per l'esmentada consolidació (número 83 del protocol).

Ambdós documents es van presentar al registre de la propietat de Santa Coloma de Farners el 28 de juliol de 2006. El 4 d'agost de 2006, el registrador va emetre dues notes de qualificació, per les quals denegava les inscripcions sol·licitades. En la nota relativa a la sol·licitud de la inscripció de la meitat indivisa de la finca a nom de la senyora RDR per purificació del pacte de supervivència, el registrador justifica la denegació perquè "[...] en els assentaments del registre, aquell pacte de supervivència consta cancel·lat d'acord amb l'article 46.d) del Codi de Família, perquè s'ha adjudicat en subhasta la meitat indivisa de la senyora RDR, a la societat MPI, SL, segons consta a la inscripció 3a. Extingit el pacte de supervivència, la finca ha quedat, pel que fa a la meitat indivisa, en règim de proindivís comú i, per tant, procedeix practicar l'herència del difunt mitjançant el títol successori corresponent, que s'acompanya, pel qual van resultar hereus els seus fills M, P, M.A, J i JJC" i ho fonamenta, textualment, en "[L]article 46 del Codi de Família de Catalunya que consagra les causes i els efec-

tes de l'extinció del pacte de supervivència, especialment en els seus paràgrafs primer i tercer, i els articles 17 (que consagra el tancament registral), 32 (allò que no està inscrit no perjudica tercers), 97 (cancel·lat un assentament es presumeix extingit el dret al qual es refereix l'assentament), i els articles 1, 20, 38 i 40, tots ells de la Llei hipotecària". Pel que fa a la segona nota de qualificació, és a dir, la que es refereix a la inscripció de l'escriptura en la qual la senyora RDR ven la meitat indivisa de la finca a la societat MPI, SL, que ja constava com a adjudicatària de l'altra meitat, en la qual s'invocava el títol de consolidació del pacte de supervivència en base al fet que el marit havia mort, el registrador també denega la inscripció perquè "[a]quell pacte havia estat cancel·lat en virtut de l'adjudicació a l'esmentada societat. Per tant no es pot procedir a inscriure la venda mentre no la ratifiquin els hereus del marit declarats com a tals en l'acta de notorietat que s'acompanya. Per tant se suspèn la inscripció del document fins que s'aporti el consentiment dels hereus en la corresponent escriptura pública, en base als següents fonaments de dret: l'article 20 de la Llei hipotecària, regulada pel principi de tracte successiu".

Instada la intervenció de registrador substitut, a l'empara del que es disposa al Reial decret 1039/2003, ambdues notes de qualificació van ser objecte de ratificació per part del registrador de la Propietat de Girona número 2 i Mercantil de la Província el 22 d'agost de 2006, en base als mateixos fets i fonaments de dret.

III. En data 13 d'octubre de 2006 té entrada en el Registre de la Propietat de Santa Coloma de Farners, el recurs governatiu presentat pel legal representant de l'entitat MPI, SL, mitjançant el qual s'impugnen ambdues qualificacions i que es fonamenta, succintament, en els arguments següents:

La inscripció del l'acte de purificació del pacte de supervivència no és obligatòria, d'acord amb el que es disposa a l'article 6 de la Llei hipotecària, ni té tampoc caràcter constitutiu, d'acord amb la doctrina del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya. Com a conseqüència de la defunció del senyor CN, la senyora DR va adquirir la meitat indivisa del seu espòs, amb anterioritat, fins i tot, a l'execució judicial. El Registre de la Propietat no atorga ni reconeix drets dominicals, sinó que solament els inscriu i publica.

No s'ha produït el tancament registral (article 17 de la Llei hipotecària) perquè allò que es pretén és la inscripció d'una adquisició produïda quan aquest

estava encara vigent; no hi ha tercers que puguin resultar perjudicats. Considera igualment inaplicables la resta de preceptes al·legats pel registrador.

La cancel·lació com a conseqüència de l'adjudicació és materialment improcedent, perquè en aquesta concreta qüestió el Reglament hipotecari no està adaptat a les particularitats i vicissituds del dret civil de Catalunya, perquè si per cancel·lar s'exigís l'acreditació de la supervivència d'ambdós cònjuges, no s'hauria produït aquest problema."

El 17 d'octubre de 2006, el notari de Mataró, Miguel Benet Mancho, també va interposar recurs governatiu contra la qualificació realitzada en relació amb l'escriptura de consolidació del pacte de supervivència que ell mateix havia autoritzat. Argumenta que la raó de ser dels articles 46 i 47 del Codi de Família, en declarar extingit el pacte de supervivència, és no sotmetre als creditors ni al rematant a la incertesa inherent a la consolidació futura del pacte. Entén que ambdós preceptes es refereixen a un pacte de supervivència en què ambdós cònjuges estan vius i que en el cas present el pacte ja havia deixat d'existir amb anterioritat a l'execució de l'embargament, fins i tot abans del mateix embargament. La mort del marit, l'11 de juliol de 1987 va suposar la purificació del pacte i la consegüent adquisició de la meitat indivisa del premort, esdevenint la única propietària de la totalitat de la finca. Afegeix que, no sent constitutiva, per regla general, la inscripció en el nostre dret, l'esposa no necessitava inscriure per a adquirir la propietat de la meitat que pertanyia al seu espòs premort; perquè es produís una adquisició a non domino' hagués calgut que l'hipotètic adquirent reunís els requisits de l'article 34 de la Llei hipotecària; i els hereus del causant no els reuneixen com tampoc els reuneix la societat adquirent que és la mateixa societat que tot seguit compra l'altra meitat a la senyora RDR. Sosté que no es tracta de fer reviuir el pacte de supervivència, sinó de fer constar l'adquisició produïda l'11 de juliol de 1987. Considera, doncs, que la inscripció no vulnera els articles 1, 17, 20, 32, 38, 40 ni 97 de la Llei hipotecària. Reconeix que la vídua no ha estat diligent a l'hora de demanar la inscripció del seu dret, però afegeix que denegar-la ara implica despullar-la d'una propietat que ja havia adquirit amb la mort del seu marit i establir una adquisició a non domino' a favor dels hereus d'aquest, que no té empara legal, ja que adquireixen a títol gratuït, se subroguen en la mateixa posició del seu causant, no tenen títol inscrit i, segurament, tampoc reunirien el requisit de la bona fe.

IV. El 20 d'octubre de 2006 el registrador va emetre el preceptiu informe on admet que el recurs no és extemporani i que el defecte de no haver donat trasllat al notari de la interposició del recurs per l'interessat es pot donar per subsanat i complert el tràmit, ja que el notari també ha recorregut. Qüestiona, de forma incidental, que aquesta Direcció General sigui la competent per conèixer del recurs, atès, segons diu, que "[...] tot i que versa sobre la inscripció de la consolidació d'un pacte de supervivència, tanmateix no és el fons de l'assumpte el que es debat, sinó motius estrictament hipotecaris que deriven de principis registrals a la llum dels assentaments del registre de la finca concreta. No obstant, atès que els interessats han interposat el recurs adreçant-se a la Direcció General de Dret, no correspon a aquest registrador jutjar o no la competència d'aquest òrgan en aquest cas concret, però sí deixar-la plantejada perquè la llei que el va regular ha pogut quedar influïda pel recent Estatut d'autonomia de Catalunya, tal com ha quedat redactat aquest extrem en el seu article 147 (se suprimeix qualsevulla omisió a la competència en matèries mixtes o estrictament hipotecàries)".

El registrador va remetre l'expedient a aquesta Direcció General, el 23 d'octubre de 2006 el qual inclou: 1) El testimoni dels títols presentats; 2) Les notes de qualificació; 3) Les notes de qualificació del registrador substituït; 4) El recurs governatiu de l'interessat i del notari i 5) L'informe.

V. En la resolució del recurs aquesta Direcció ha estat assessorada per la Comissió creada a aquests efectes per la Llei 4/2005, de 8 d'abril, dels recursos contra les qualificacions dels registradors de la Propietat de Catalunya.

FONAMENTS DE DRET

Primer. L'article 147 del vigent Estatut d'autonomia de Catalunya no ha modificat l'abast de la competència funcional de la Direcció General de Dret i Entitats Jurídiques, prevista a la Llei 4/2005, de 8 d'abril, dels recursos contra la qualificació dels registradors de la propietat de Catalunya.

1.1 Com ha quedat exposat en l'apartat V de la relació de fets, l'informe del registrador planteja, com a primera qüestió, el problema de la competència d'aquesta Direcció General per resoldre un recurs que recau sobre un assumpte, el fons del qual és, segons ell estrictament hipotecari. No ho al·lega com a fonament de dret, sinó que es limita -diu textualment- "[a] deixar-la plantejada perquè la llei que el va regular ha pogut quedar influïda pel vigent Estatut d'autonomia de Catalunya, tal com ha quedat redactat aquest extrem en el seu article 147 (se suprimeix qualsevulla omisió a la competència en matèries mixtes o estrictament hipotecàries)". És a dir, dóna a entendre que com que l'article 147.2 de la Llei orgànica 6/2006, de 19 de juliol, de reforma de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, afirma que la competència exclusiva de la Generalitat de Catalunya recau "[s]obre la qualificació dels títols o les clàusules concretes en matèria de dret català que s'hagin d'inscriure en un registre de la propietat, mercantil o de béns mobles de Catalunya.", ha pogut quedar modificat l'article 1 de la Llei 4/2005, de 8 d'abril, que exigeix, "[q]ue els dits recursos es fonamentin, de manera exclusiva o juntament amb altres motius, en una infracció de les normes de dret català", és a dir, dóna a entendre que amb l'entrada en vigor del nou Estatut la Generalitat només té competència per resoldre els recursos governatius que versin exclusivament sobre dret català.

1.2 No podem compartir aquest raona-

ment. En efecte, tot i que l'Estatut de 2006 ha suposat un canvi substancial en matèria de recurs governatiu, ja que allò que abans es configurava com a una competència dels òrgans jurisdiccionals a Catalunya, ara, directament, es formula com una competència de la Generalitat, la redacció del precepte en aquest punt precís no és massa diferent de la que tenia l'article 20.1.e) de l'Estatut de 1979; en efecte, on el vigent article 147 diu "qualificació dels títols o les clàusules concretes de dret català que s'hagin d'inscriure" l'antic article 20 deia "qualificació de documents referents al dret privatiu català que hagin de tenir accés als registres de la propietat". Correspon a la Llei ordinària, precisament, regular el règim del recurs sobre la qualificació dels títols o les clàusules concretes de dret català i aquesta llei és, per ara, la Llei 4/2005, de 8 d'abril.

1.3 En el present cas, tant l'interessat com el notari que va autoritzar les escriptures fonamenten el seus respectius recursos en el dret català. Concretament, en què la mort del marit va purificar el pacte de supervivència produint-se, ja en aquell moment, l'adquisició automàtica per la vídua i que així ha de constar en el registre. El fet que, a parer del registrador, hi hagi només registrals que ho poden impedir no afecta la competència d'aquest òrgan directiu. En conclusió, l'accés al Registre de la Propietat, la rectificació d'assentaments i, si escaigués, el seu tancament, hauran de tenir en compte les peculiaritats d'aquesta institució del dret català, de la qual en resulta, doncs, la competència d'aquesta Direcció General.

Segon. L'eficàcia adquisitiva del pacte de supervivència exclou que els béns afectats s'integrin en l'herència del premort.

2.1 Amb la mort del senyor DC, l'any 1987, es va produir l'extinció de la situació de comunitat i, com a conseqüència precisament del pacte de supervivència, l'adquisició ipso iure (cf. Resolució de la Direcció General dels Registres i del Notariat de 24 d'abril de 1918) per part de la senyora RDR de la meitat del bé pertanyent fins aleshores al seu marit premort, que sumada a la seva meitat la convertiren en propietària única. Aquesta és la interpretació que la doctrina més autoritzada fa, també, de l'article 44.1 del Codi de Família (i dels seus precedents), en assenyalar que la premeriència d'un dels atorgants determinarà l'adquisició automàtica, recta via, per l'altre, sense que el bé faci trànsit a l'herència del primer i el beneficiari se'n pot possessionar, per ell mateix, amb independència del registre de la propietat. Tot això, és clar, sense que es pugui perjudicar terceres persones, d'acord amb l'article 32 de la Llei hipotecària. No compartim doncs la nota del registrador que sosté que allò que procedeix és practicar l'herència del difunt mitjançant el títol successori corresponent, que s'acompanya, pel qual van resultar hereus, els seus fills. De fet, la vídua justifica que en la seva sol·licitud hagi aportat també la declaració d'hereus perquè volia que servís de prova, negativa, que aquests no reclamen res en relació amb aquell immoble.

2.2 Passa, però, que la mort del marit no va tenir reflex registral en el moment que es va produir (l'any 1987) i, per això, l'embargament per deutes de l'esposa realitzat l'any 1999 i la posterior adjudicació per rematada a l'entitat mercantil MPI, SL, mitjançant interlocutòria d'1 de febrer de 2006 només va afectar la part inscrita a nom de l'esposa. Tot això va accedir al registre de la propietat el 15 de març de 2006, data en la qual es va inscriure la titularitat sobre la meitat indivisa a favor del millor postor, MPI, SL, i es va anotar al marge de la inscripció de la compra la cancel·lació transcrita també en la

relació de fets. Com raonen els recurrents, en el nostre sistema registral la inscripció, com a regla general, no és constitutiva i per tant la senyora RDR va adquirir la meitat indivisa del seu marit premort l'any 1987, al marge del que publica el registre, la qual cosa implica que aquest immoble (més exactament la meitat indivisa del marit premort) va restar al marge de l'herència. Ni l'adjudicació de la única titularitat (la meitat indivisa) que registralment constava com a pertanyent a l'esposa, com a conseqüència de l'embargament, ni la nota marginal de cancel·lació que se'n va derivar no podien extingir un pacte que ja havia desplegat els seus efectes més de divuit anys abans i per tant ja no estava en vigor.

2.3 És més, encara que resulti si més no estrany, que divuit anys després de la mort del marit no es manifesti que s'ha produït aquest fet, però, en canvi, hi consti que se li havien fet (quan ja era mort) les notificacions dels diversos embargaments que preveu l'article 47 del Codi de Família, això no pot tenir conseqüències registrals ni, indirectament, substantives.

2.4 Estem, doncs, davant d'una discordança entre el registre i la realitat extraregistral, o el que és el mateix, entre la titularitat material i la formal, atès que el registre encara publica la titularitat del causant en aquella meitat i, a més, consta en el registre una nota de cancel·lació d'un pacte que en la data que es va practicar l'esmentat assentament ja havia desplegat tots els seus efectes adquisitius. Cal veure, doncs, si la normativa hipotecària posa algun impediment al fet que aquella purificació del pacte i la posterior venda pugui accedir al registre.

Tercer. Els principis de tancament registral i de tracte successiu.

3.1 El registrador entén que com que el pacte de supervivència consta cancel·lat el 15 de març de 2006, com a conseqüència de l'adjudicació en subhasta pública de la meitat indivisa de l'esposa (article 46 lletra d del Codi de Família), el principi del tancament registral, plasmat a l'article 17 de la Llei hipotecària, impedeix que pugui accedir-hi la titularitat de la senyora RDR en la part que li corresponia per haver premort el seu marit. L'article 17 de la Llei hipotecària, efectivament, disposa que no es pot inscriure o anotar cap títol declaratiu del domini de data anterior que s'oposi o que sigui incompatible amb el títol inscrit, pel qual es transmet o grava la propietat del mateix immoble; en aquest cas, però, és clar que no s'infringeix aquest precepte, ja que la titularitat que pretén fer constar la senyora D (com a conseqüència d'haver-se purificat el pacte l'any 1987) es concreta en la meitat indivisa que en vida pertanyia al marit, sense que afecti la titularitat de l'altra meitat inscrita, per l'adjudicació en rematada, a favor de la mercantil MPI, SL. Això, tampoc no perjudica el dret de tercers (article 32 de la Llei hipotecària).

3.2 Contra el que sosté el registrador, tampoc no infringeix l'article 97 de la Llei hipotecària, segons el qual, cancel·lat un assentament es presumeix extingit el dret al fet que l'assentament es referia. La cancel·lació del pacte de supervivència no pot impedir, en base a una adjudicació feta 18 anys després de la mort del marit, la inscripció de l'adquisició per la vídua de la seva meitat. Com s'ha dit reiteradament, el pacte ja havia produït la seva eficàcia -tot i que al marge del registre-, per tant difícilment es pot presumir extingit el dret a adquirir la meitat del premort, quan aquesta adquisició ja s'havia consumat molt abans. El que pretén la vídua és la constància registral de l'adquisició que materialment es va produir aquell any 1987 i això només ho pot impe-

dir la prèvia inscripció d'un altre dret que s'hi oposi o sigui incompatible.

3.3 En el cas present, no resulta que l'adquisició de la meitat del bé comprat amb pacte de supervivència (la que havia pertangut al marit premort) topi amb cap altre dret inscrit. La dita meitat consta inscrita a nom de qui li ha transmès, el marit premort, i per tant tampoc no s'infringeix el tracte successiu. El punt de referència o d'enllaç per a l'adquisició és la mort del marit, no l'adjudicació en subhasta pública de la meitat que ja era de la vídua. Tampoc no s'infringeix l'article 20 de la Llei hipotecària, atès que la titularitat que la vídua pretén inscriure com a beneficiària del pacte de supervivència consta inscrita encara a nom del marit. El mateix s'ha de dir en relació amb l'article 38 de la mateixa Llei hipotecària, ja que la inscripció de la meitat que havia pertangut al marit a favor de l'esposa no qüestiona que, a tots els efectes, es mantingui la inscripció de la titularitat de l'altra meitat a favor de l'adjudicatari de la subhasta.

3.4 La inexactitud registral que deriva del fet que el registre publica la cancel·lació del pacte de supervivència com a conseqüència de l'adjudicació, en subhasta pública, de la meitat indivisa inscrita a favor de l'esposa, quan en realitat aquest pacte ja s'havia extingit -millor dit, havia desplegat la seva eficàcia- molt abans (l'any 1987), quan va morir el marit es pot rectificar. D'una banda, l'article 40 de la Llei hipotecària legitima el titular del domini que no estigui inscrit per sol·licitar la rectificació del registre mitjançant la nota d'intervenció del títol corresponent, en aquest cas l'escriptura que acredita la purificació del pacte de supervivència per mort del cònjuge. I de l'altra, la nota al marge que publica la cancel·lació del pacte, tècnicament és una nota de referència de les que preveu l'article 195 del Reglament hipotecari perquè la cancel·lació del pacte resulta de l'adjudicació per rematada, de manera que, si del títol que s'aporta queda clar, com hi queda, que el pacte va produir tots els efectes l'any 1987, sembla clar que la nota al marge de la inscripció de compra no impedeix la inscripció que se sol·licita i es pot cancel·lar precisament per la inscripció del títol presentat.

Quart. La venda de la meitat indivisa.

4.1 Atès que no hi ha cap obstacle per a fer constar la consolidació del pacte de supervivència, la conseqüència lògica és que també es pot inscriure la compravenda de la meitat corresponent a aquesta consolidació que la senyora RDR va atorgar a favor de la mercantil MPI, SL.

RESOLUCIÓ

Aquesta Direcció General ha acordat estimar el recurs interposat, revocar la nota de qualificació del registrador i ordenar la pràctica de les inscripcions sol·licitades en relació amb la meitat que havia pertangut al cònjuge premort, així com la rectificació de la nota de cancel·lació del pacte de supervivència. Contra aquesta resolució les persones legalment legitimades poden presentar recurs, mitjançant demanda, davant el Jutjat de Primera Instància de la ciutat de Girona, en el termini de dos mesos, a comptar a partir de la data de la seva notificació, sent d'aplicació les normes del judici verbal, d'acord amb el que disposa l'article 328 de la Llei hipotecària, en relació amb l'article 3 de la Llei 4/2005, de 8 d'abril, dels recursos contra les qualificacions dels registradors de la propietat de Catalunya.■

Barcelona, 22 de gener de 2007

Xavier Muñoz i Puiggròs
Director general de Dret i d'Entitats Jurídiques

El nou web de l'ICASBD ja és una realitat

El passat 14 de febrer va tenir lloc al saló d'actes de l'ICASBD l'acte de presentació del nou web institucional. El nou espai virtual, que és operatiu des del 31 de gener, es configura, juntament amb la revista col·legial *Última Instància*, com l'eina principal d'informació i comunicació corporativa al servei del col·legiat i del ciutadà en general.

La necessària renovació del web col·legial va fer que la Comissió d'Informàtica, amb el seu president, Sr. Juan A. García Cazorla, al capdavant, es plantejés una reestructuració i adequació global d'aquest espai virtual a les noves necessitats del professional del dret.

Així, i després de molts mesos d'intens treball, tant per part de l'empresa encarregada de dissenyar i donar forma al nou espai (Dimensis), com del personal responsable d'aquesta àrea, la nova pàgina és ja tota una realitat, i podem dir que la seva posada en marxa representa un punt

posició de la Junta de Govern, l'estructura de comissions i àrees del Col·legi (que, en un índex desplegable, compta cada una amb la seva secció personalitzada), la normativa interna, un petit recorregut fotogràfic per les nostres instal·lacions i la Guia de Serveis de l'ICASBD, un document elaborat per la Junta de Govern que recull tots els serveis que la corporació posa a l'abast, no només dels col·legiats, sinó de la ciutadania en general.

2. Actualitat. Aquest apartat incorpora un sèrie d'enllaços a recursos que permeten conèixer al visitant l'actualitat de l'ICASBD i del món del dret en general. Així, trobem un vincle a les notícies de l'ICASBD, que surten publicades a l'espai central de la pàgina; enllaços al Recull de Premsa del CICAC i al butlletí setmanal del CGAE *Europa en breu*; un accés directe als números de la revista col·legial *Última Instància*; un enllaç a l'agenda col·legial, en la qual podreu trobar un recull exhaustiu de l'activitat diària del Col·legi; i dues seccions d'actualitat jurídica com *Novetats legislatives* i *Actualitat Jurisprudencial* que, com el seu nom indica, fan referència a les novetats en matèria legislativa i jurisprudencial.

3. Utilitats. Aquesta secció incorpora enllaços a diverses webs de temàtica jurídica d'utilitat contrastada, com ara *Asexor*, *Noticias Jurídicas*, *La Ley*, *Toda La Ley* o la *Llibreria Jurídica Bosch*. A més a més, disposa d'un accés directe al Cens de lletrats del CGAE, que permet la consulta de les dades professionals de qualsevol advocat d'Espanya.

4. Serveis informàtics. A través d'aquesta secció s'incorporen les eines d'utilització del correu electrònic exclusiu de l'ICASBD. Així, podreu trobar un accés per donar-vos d'alta, un accés a la vostra bústia personal, si ja en disposeu, i un document on trobareu la informació necessària per tal de configurar aquest compte al vostre programa de gestió del correu electrònic. D'altra banda, també disposeu d'una secció dedicada a la signatura electrònica de l'advocacia, amb una explicació detallada dels serveis que incorpora a dia d'avui.

Aquest primer bloc també incorpora un link directe a la secció de l'Escola de Pràctica Professional de l'Advocacia (EPPA), que molt aviat comptarà amb un portal propi amb recursos per a alumnes

i professors, a més d'un espai de notícies cedit per l'empresa *sudespacho.net*.

El segon bloc el constitueix l'espai central del portal, on trobareu tot de notícies de l'actualitat, no només del Col·legi, sinó també de l'advocacia i del dret en general. Aquesta secció està destinada a ser una eina de comunicació útil i eficaç vers el nostre col·lectiu, amb vocació de servei i celeritat.

El tercer bloc el componen tot un conjunt de banners situats al menú de la part dreta de la pantalla. A banda d'accessos directes a diversos serveis ja comentats, com ara l'accés al correu electrònic, al cens de lletrats o a l'agenda col·legial, podreu trobar també un accés directe a la

d'inflexió, una nova etapa pel que fa a la comunicació i informació corporativa a través d'Internet, sobretot en termes comparatius amb l'antic web, que havia esdevingut totalment obsolet.

Amb un disseny que segueix les darreres tendències pel que fa a l'estructura i facilitat d'accés dels webs institucionals actuals, el propòsit bàsic ha estat oferir a l'usuari un espai virtual atractiu, intuïtiu i actualitzat, amb tot un ventall d'informació sobre el dia a dia col·legial (notícies, convocatòries, etc.) i sobre els fets i notícies més destacats i recents del món professional i jurídic, on no hi falta la darrera legislació i jurisprudència publicada als diaris i reculls oficials.

Com diem, el nou web de l'ICASBD presenta una estructura dinàmica i de fàcil consulta. Podem distingir quatre grans blocs d'informació: el menú lateral esquerra; la banda central de notícies; el menú lateral dret; i la secció d'accés restringit.

El primer bloc, presenta les seccions d'informació fixa de la nostra institució i es divideix alhora en quatre apartats:

1. El Col·legi. Encapçalat per la presentació del nostre degà, informa el visitant sobre la història de la institució, la com-

zona privada i a la base de dades exclusiva de l'ICASBD, només per a usuaris registrats. Aquí trobareu també altres utilitats, com ara links directes a les pàgines de l'Associació de Joves Advocats de Sabadell, al portal d'ACABogacia (Firma electrònica), un accés directe a la base de dades de legislació del portal www.noticias.juridicas.com, un traductor lingüístic per a advocats, jurisprudència del Tribunal Suprem i dels tribunals superiors de justícia de tot l'estat (a través de sengles enllaços a la pàgina del Consell General del Poder Judicial), o un vincle directe a la pàgina d'estrangeria de l'Il·lustre Col·legi d'Advocats de Saragossa. També disposeu d'un accés directe a un tauler d'anuncis, que pretén servir com un sistema d'ofertes i demandes a emplenar pels mateixos usuaris. Aquests accessos són susceptibles d'ampliar-se en breu, amb la incorporació de noves utilitats.

Per últim, i com a quart bloc, podem destacar la zona d'accés restringit, a la

qual es pot accedir tant des del banner de zona privada (a la dreta de la imatge), com des de l'apartat de serveis al col·legiat, a la part superior de la pantalla. L'accés a aquesta zona està reservat als col·legiats de l'ICASBD. El nom d'usuari i la clau d'entrada coincideixen amb les del correu electrònic particular que cada col·legiat tingui al domini @icasbd.org. Per tant, i per tal d'accedir a la zona privada, és necessari donar d'alta un correu electrònic del Col·legi. Us recordem que aquest també és necessari per operar amb el certificat de firma electrònica.

A dia d'avui, la zona privada posa a disposició dels visitants una sèrie de serveis d'utilitat, com ara:

- Els companys del torn d'ofici trobaran a la seva disposició les llistes de guàrdies del trimestre, així com un formulari de canvi de guàrdia, adaptat tant als casos de cessió com de permuta. El mateix s'haurà de validar mitjançant firma en el termini de 7 dies des de la data d'enviament.
- Teniu també a la vostra disposició un formulari per comunicar els canvis de dades professionals i/o bancàries a la nostra Secretaria.
- L'àrea de formació posa al vostre abast un formulari d'inscripció al curs vigent, per tal de formalitzar l'alta a qualsevol curs de formació que s'hagi d'impartir al Col·legi.
- La zona privada incorpora també un accés directe al tauler d'anuncis/borsa de treball i un accés a la base de dades de jurisprudència exclusiva de l'ICASBD. De la mateixa manera, posa a disposició dels usuaris un recull de premsa exclusiu elaborat per l'ICASBD.
- Per últim, la zona privada compta amb un formulari de sol·licitud de tramesa de documentació a la biblioteca col·legial, d'utilitat per realitzar consultes al nostre

fons documental.

Com veieu, el nou espai virtual té vocació de globalitat, aspirant a posar a disposició del col·lectiu un ampli ventall de serveis. Les principals línies d'ampliació passen per desenvolupar àmpliament la zona privada fins a convertir-la en una veritable Secretaria virtual, així com poder oferir altres espais com ara una revista online o una aula virtual per a l'Escola de Pràctica Jurídica.

Com diem, i amb l'objectiu de donar a conèixer totes les novetats i avantatges del nou web al nostre col·lectiu, el passat 14 de febrer va tenir lloc a l'ICASBD la presentació d'aquesta nova eina.

Prèviament, la pàgina web va ser presentada en societat davant els mitjans de comunicació locals, amb una roda de premsa convocada a l'efecte.

Després de la benvinguda i presentació del degà, el president de la Comissió d'Informàtica, Sr. Garcia Cazorla, juntament amb Àlex Trujillo, van explicar de manera gràfica moltes de les virtuts del nou format electrònic a la concurrència.

Tot i els pocs dies que porta actiu, des del Col·legi hem pogut constatar el bon nivell d'accessos i consultes registrades durant aquestes primeres setmanes a l'espai virtual del Col·legi.

Per últim, esmentar que el nou web es troba tot just en els seus primers dies de vida i que, com és lògic, l'objectiu de la Comissió se centrarà d'ara endavant a anar-lo millorant amb la incorporació progressiva de nous serveis i seccions que el situïn com un espai virtual de referència entre els col·legis d'advocats, per a la qual cosa esperem comptar també amb la col·laboració i els suggeriments dels col·legiats, principals destinataris d'aquest servei. ▀

EPPA

Simulacions a l'Escola Judicial

Entre els dies 22 i 30 de gener els lletrats en pràctiques de les promocions 2005-2007 i 2006-2007 de la nostra Escola de Pràctica Professional de l'Advocacia van assistir activament a les noves sessions de simulacions de judicis que, dins del programa formatiu de l'EPPA, es duen a terme a l'Escola Judicial de Barcelona.

En concret, en aquesta darrera ocasió els assumptes eren de caire civil, amb participació de la pràctica totalitat de les escoles de col·legis catalans. Hi eren presents representants de les escoles de

Barcelona, Figueres, Girona, Granollers, Lleida, Mataró, Reus, Tarragona, Terrassa i Sabadell. Els nostres alumnes van litigar contra les escoles de Terrassa (dia 22), Granollers i Reus (dia 24) i, novament, Granollers (els dies 25 i 30). Els judicis objecte de simulació van ser diferents procediments verbals i de família.

La valoració global de l'experiència ha estat molt positiva, en paraules del director de l'Escola, Sr. Xavier Felip i Arroyo. Cal tenir en compte que per als lletrats en pràctiques de la promoció 2006-2007 es tractaven de les primeres simulacions. Tot i així, el resultat va ser molt satisfactori.

Encara que els nostres representants ja han donat per finalitzada la seva participació, aquestes simulacions continuen fins al 22 de febrer. ▀

El teatre a Sabadell, a uns preus especials

Us comuniquem que l'ICASBD ha arribat a un acord amb el Teatre del Sol, mitjançant el qual els col·legiats podeu gaudir, en unes condicions avantatjoses, del darrer espectacle que la companyia està representant a Sabadell des del passat mes de gener: *Joseph i l'Increïble Abric de Technicolor* (d'Andrew Lloyd Webber).

Aquest reeixit musical de sir Andrew Lloyd (autor d'èxits com *Evita* o *El fantasma de l'òpera*), amb lletra de Tim Rice (adaptada al català per Daniel Anglès i Juan Vázquez), està gaudint d'una excel·lent resposta del públic i

de molt bones crítiques dels experts. Per a aquells que no us el vulgueu perdre, us informem que, gràcies a aquest acord amb el Col·legi, ara podreu adquirir les vostres localitats a un preu reduït de 18 €, exclusiu per als nostres advocats.

Només cal que feu prèviament la reserva d'entrades al telèfon 93 727 02 44 (Sr. Salvador Cruz) i que, posteriorment, acrediteu la vostra condició d'advocat, amb la presentació del carnet col·legial, al moment de recollir-les a la taquilla del Teatre del Sol (Carrer del Sol, 99). Animeu-vos i gaudiu del millor teatre a Sabadell!

L'obra es representarà tots els divendres, dissabtes i diumenges fins al 29 d'abril del 2007.

Horari representacions: Divendres i dissabtes, 22 h. Diumenges, 18 h.

Més informació a www.teatredelsol.org

Carrer del Sol, 99
08201 Sabadell

comissió d'activitats col·legials

Campionats d'hivern 2007

Dins el programa d'activitats previstes per la Comissió d'Activitats per enguany, us informem que, properament, es duran a terme les següents activitats a les que esteu tots convidats:

XI CAMPIONAT DE POOL 51

IX CAMPIONAT DE BILLAR

IX CAMPIONAT DE FUTBOLÍ (individual i parelles)

IX CAMPIONAT DE PING-PONG

IV CAMPIONAT DE DARDS

Aquests campionats del Col·legi d'Advocats de Sabadell són oberts a tots els nostres col·legiats, familiars i amics. A la dreta teniu la inscripció retallable perquè us inscriviu a totes les activitats que desitgeu. Un cop emplenada, podeu lliurar-la personalment o enviar-la per fax a la seu central del carrer Lacy -93 725 87 84- o a la seu de Cerdanyola -93 691 36 50- abans del 16 de març del 2007, per tal de poder programar els campionats amb prou temps, que es duran a terme a partir de la darrera setmana de març.

Per a qualsevol informació o aclariment, podeu dirigir-vos a la Comissió (Sra. Montse Sentís, tel. 93 692 74 74). Animeu-vos a participar-hi i engresqueu altres companys perquè també ho facin! Us hi esperem!

ADVERTIMENTS

- La Comissió es reserva el dret d'anul·lar o modificar qualsevol d'aquests campionats en funció del nombre de participants o d'altres circumstàncies.
- Les dates, horaris i llocs de celebració es comunicaran als participants inscrits tant aviat com sigui possible.
- Premis: trofeu per als primers i segons classificats i medalles de participació per a tothom.

Campionats d'hivern

BUTLETA D'INSCRIPCIÓ

Nom i cognoms

Núm. col·legiat

Telèfon

Adreça electrònica

Em vull inscriure a: (Poseu una creu on calgui)

X CAMPIONAT DE POOL 51

IX CAMPIONAT DE FUTBOLÍ (parelles)

IX CAMPIONAT DE BILLAR

IX CAMPIONAT DE PING-PONG

IX CAMPIONAT DE FUTBOLÍ (individual)

IV CAMPIONAT DE DARDS

Ompliu aquesta butlleta i lliureu-la personalment o envieu-la per fax a la seu col·legial central (c. Lacy, 15 - Sabadell. Fax 93 725 87 84), o a la seu de Cerdanyola (Rbla. de Montserrat, 2. Fax 93 691 36 50)

El delito de uso de información privilegiada en el sistema financiero español (y II)

Jordi Teva Mont, abogado

El uso, utilización o suministro de información privilegiada efectuada por determinados sujetos que la han conseguido a través de la relación que mantienen con la sociedad emisora, comporta una falta grave a la seguridad del mercado bursátil. De hecho, sobre estos sujetos recae unos deberes singulares de confidencialidad de información. Es interesante indagar en el hecho de que la vinculación profesional debe estar intrínsecamente relacionada a los negocios de la sociedad emisora, ya que sobre estas personas recaen obligaciones concretas de confidencialidad dentro del ámbito de actuación. Sin embargo, determinar en qué consiste el "hecho confidencial" será un trabajo a precisar en cada caso concreto. Se entiende, que es información relevante confidencial aquella en la que se anuncia un movimiento corporativo de la empresa emisora (OPA, fusión, absorción...), subida del precio del producto que fabrica (ej. cajetillas de tabaco), venta de alguna de las empresas que conforman un grupo empresarial (Holding). Es por ello, que en el ordenamiento jurídico español cabe advertir que la información privilegiada puede constituir una "corporate information" como una "market information", ya que el contenido de ésta no es exclusiva del emisor y a los valores, sino que también hace referencia a los negocios del emisor. Cabe realizar especial hincapié, al carácter "preciso o concreto" de la información privilegiada⁷, con la finalidad de diferenciar lo que realmente son informaciones privilegiadas, de lo que son datos especulativos o meros rumores (información "very soft"), muy comunes y normales en el ámbito de los mercados de valores. Sin embargo, el problema radica en el hecho de que el texto punitivo no establece las características o requisitos que debe poseer una información para que sea considerada como "precisa", "concreta" o "específica", por lo que se deja en manos de la interpretación limitar los parámetros de dicha información. Para

delimitar la frontera legal se requiere de conocimientos y habilidades concretas que únicamente pueden ser encontradas en los propios operadores bursátiles e inversionistas institucionales o personas de reconocido prestigio dentro del mundo bursátil, y que permitirán a través del "know how" discriminar e interpretar los datos relevantes y de importancia de las noticias genéricas para predecir el funcionamiento del mercado.

La jurisprudencia norteamericana soluciona el hecho confidencial dentro de la información privilegiada de forma trascendental, aplicando el tipo penal al sujeto por quebrantamiento de la "lealtad debida" al origen de la información (sociedad emisora). En el ordenamiento jurídico norteamericano no se sanciona la infracción del deber de lealtad con la sociedad emisora, sino la ruptura de la fidelidad con el mercado frente al cual un comportamiento leal obliga "a informar o abstenerse".

Dentro del marco europeo, la Directiva comunitaria 89/592/CEE introdujo en los diferentes ordenamientos jurídicos europeos el desarrollo de distintos modelos de individualización de los sujetos activos, que iban desde la enumeración concreta y taxativa de los sujetos activos hasta aquellos modelos abiertos que recurren a la expresión fácil "cualquiera que posea información privilegiada"⁸.

La exigencia típica de obtención de un beneficio económico superior a 600.000 euros abre dos vertientes muy interesantes. Por un lado, no regula la "evitación" de un perjuicio económico. Es por ello, que el legislador español ha tipificado un delito de resultado lesivo contra intereses económicos traducidos en expectativas de ganancias por parte de los sujetos. Pero sin embargo, no ha regulado el evitar una pérdida en el patrimonio del inversor a través de la venta de las acciones días antes de la caída del valor en bolsa. En este caso, no se ha creado un beneficio económico pero sí se ha evitado un perjuicio económico, como podría ser la bajada estrepitosa de

un valor en el precio de cotización. Sin duda, hubiera sido correcto la inclusión dentro del articulado de una referencia a la "evitación de un perjuicio" como recogen otros ordenamientos jurídicos. La expresión en concreto, hubiera atajado cualquier tipo de duda al respecto, además de excluirla como alternativa de producción del resultado material.

En conclusión, la ausencia de procedimientos judiciales por delito de uso de información privilegiada, no debe ser atribuida tanto a la dificultad de probar el hecho punitivo para detectar a los responsables de dichas prácticas, sino más bien atribuir al círculo cerrado de sujetos en el que se maneja dicha información. Cabría reflexionar sobre la limitación del sistema a nivel cuantitativo del tipo penal, situándolo en 600.000 euros. Probablemente, el legislador podría haber cualificado el delito al margen de la cuantía del beneficio en concreto, con la finalidad de actuar sobre aquellos individuos que vulneran el tipo penal, sin perjuicio de que la cuantía económica pudiera ser circunstancia de agravación del tipo.

Es por todo ello, que la implantación de un mercado europeo exige la necesaria adecuación de los distintos ordenamientos jurídicos nacionales, y es a través de la Directiva comunitaria de 13 de noviembre de 1989 que impone a los Estados miembros deberes en orden a la represión de comportamientos de abuso de información privilegiada en la actuación de los mercados de valores. Se entiende, que la información se ha considerado esencial desde tiempos inmemoriales en los mercados de renta variable. Y por ello, que el mercado de capitales requiere que los inversores operen en él sobre la base de "informaciones objetivas" y no sobre informaciones que estén en manos de unos pocos. Con tal fin, la Comisión Nacional del Mercado de Valores persigue garantizar una difusión de información en condiciones de igualdad para todos los inversores como garantía esencial en la toma de decisiones.■

7. La Directiva Comunitaria Nº 89/592/CEE, en su artículo 1º, y el artículo 3º del Reglamento de la COB francesa se refieren a "información de carácter preciso"; la Ley del Mercado de Valores española, Ley 24/1998, de 28 de julio, alude a "información de carácter concreto"; y la legislación italiana la define como "información específica, de contenido determinado".

8. Artículo 2º de la Directiva de la Comunidad Económica Europea nº 89/592/CEE

Base de dades de jurisprudència

Ja són disponibles el 3r CD-Rom i el nou manual d'usuari gratuïts per als col·legiats

LICASBD, en col·laboració amb l'empresa Jurisoft, posa a la vostra disposició un nou CD de jurisprudència exclusiu pels nostres col·legiats. A més, el nou CD ve acompanyat d'un manual d'ús de la base de dades que de ben segur facilitarà la navegació als usuaris.

Mariano Fernández Bermejo, nou ministre de Justícia

Mariano Fernández Bermejo, fins fa pocs dies fiscal de sala del Tribunal Suprem, ha estat nomenat nou ministre de Justícia, en substitució de Juan Fernando López Aguilar, que deixa el càrrec per escometre el seu nou reptre com a candidat socialista a la Presidència de Canàries en les properes eleccions de maig. Bermejo va rebre la notícia del president del Govern, José Luis Rodríguez

Zapatero, tan bon punt López Aguilar formalitzà la seva marxa en el Consell de Ministres del passat 9 de febrer. Fernández Bermejo pertany a la Unió Progressista de Fiscals (UPF) i atresora una llarga carrera de 30 anys a Fiscalia. Enguany Bermejo era fiscal en cap de la sala contenciosa administrativa del Tribunal Suprem. Anteriorment, concretament entre el 1992 i el 2003, havia estat fiscal en cap del TSJ

de Madrid, des d'on va impulsar, entre altres qüestions, les investigacions de l'exgovernador del Banc d'Espanya Mariano Rubio. Bermejo no s'ha alliberat de diversos episodis polèmics durant la seva carrera, com ara la topada amb l'exministre de Justícia, José María Michavila, que el demandà perquè aquest l'acusà d'estar "en rebel·lia" per les crítiques sobre l'eficàcia dels judicis ràpids.▶

Els sindicats presenten recursos davant del TS contra la regulació laboral especial dels advocats

La regulació de la relació laboral especial dels advocats està sent objecte de diversos recursos per part d'institucions i organismes diversos, com ara els sindicats UGT i CCOO, que han elevat al Tribunal Suprem les seves reticències respecte de diferents aspectes previstos al Reial decret sobre la relació laboral en els bufets d'advocats. Mentre que UGT considera que el text vulnera el dret a la igualtat, CCOO denuncia també irregularitats en aspectes com ara l'acomiadament. La nova norma, en vigor des del passat 17 de novembre del 2006, estableix una regulació laboral diferent per als lletrats

que presten serveis en despatxos individuals o col·lectius. UGT considera que aquest aspecte vulnera el dret a la igualtat i, per això, ha decidit recórrer el text davant el Tribunal Suprem. D'altra banda, el sindicat Comissions Obreres ha denunciat que el text no preveu com a jornada laboral el temps d'espera que l'advocat ha de guardar en les dependències administratives o judicials, així com en els desplaçaments per als tràmits o en la mateixa ciutat o a una altra de diferent. Igualment qüestiona la mesura relacionada amb l'extinció del contracte per voluntat del titular del despatx basada en la pèrdua de confiança.

Nomenaments al Departament de Justícia

El Govern de la Generalitat va aprovar el passat 2 de febrer els nomenaments d'Àngels Vivas Larruy, com a nova secretària de Relacions amb l'Administració de Justícia; de Núria Clèries i Nerín, com a directora general de Modernització de l'Administració de Justícia; d'Isidor García Sánchez, com a director general de Recursos de l'Administració de Justícia, i de José Pascual Ortuño Muñoz, com a director general de Dret i d'Entitats Jurídiques. Àngels Vivas Larruy (Barcelona, 1957), llicenciada en dret, és magistrada de la Sala Social del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya i fou membre electe de la Sala de Govern del mateix Tribunal. Va ingressar a la carrera judicial el 1982 i ha estat jutgessa de primera instància i instrucció a Vilanova i la Geltrú i a Barcelona; jutgessa degana de Barcelona, lletrada del Servei d'Inspecció del Consell General del Poder Judicial; magistrada de la Secció Desena (penal) de l'Audiència Provincial de Barcelona i, des

del 1992, magistrada del TSJ. Núria Clèries Nerín (Barcelona, 1958) llicenciada en dret i diplomada en criminologia per la Universitat de Barcelona, ha estat des del gener del 2004 i fins a l'actualitat, directora general de Relacions amb l'Administració de Justícia del Departament de Justícia de la Generalitat de Catalunya. Va ingressar a la carrera judicial l'any 1985. Ha estat magistrada de la Sala Contenciosa Administrativa del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya (TSJC) des de l'any 1991. Anteriorment ha estat lletrada adscrita al Servei d'Inspecció del Consell General del Poder Judicial (1995-2001), adscrita a la Comissió d'elaboració i seguiment del Llibre Blanc de la Justícia del CGPG i membre electe de la Sala de Govern del TSJC (2002-2004). Isidor García Sánchez (Barcelona, 1958), llicenciat en Dret per la Universitat de Barcelona a l'any 1980, ha exercit d'advocat col·legiat per l'Il·lustre Col·legi d'Advocats de Barcelona durant el període 1983-2003. Des del desembre 2003,

ha estat cap del Gabinet del conseller de Justícia de la Generalitat de Catalunya, Josep M. Vallès i posteriorment, des del desembre del 2006, de la consellera de Justícia, Montserrat Tura. Isidor García que, des de l'any 1982 ha estat sempre lligat a la docència universitària, ha exercit de professor de les assignatures de "Dret Civil" i "Dret de l'Empresa" a la Facultat de Ciències Econòmiques i Empresariales de la Universitat de Barcelona (UB). José Pascual Ortuño Muñoz (Yecla, Múrcia, 1951), llicenciat en dret, és magistrat de la Secció 12a de l'Audiència Provincial de Barcelona, especialitzada en dret de família, de la persona i protecció de menors. Va ingressar a la carrera judicial el 1990 i ha estat jutge de primera instància i instrucció a Lleida, vicedegà dels jutjats de 1a instància de Barcelona i magistrat del Jutjat de 1a Instància núm. 14 de Barcelona. Alhora ha estat coordinador, el 2006, de les experiències pilot del Consell General del Poder Judicial sobre mediació familiar.▶

Recull de premsa

Sabadell tindrà un juzgado de violencia doméstica antes de un año

Lo anunció ayer la consellera de Justícia durante su visita a la ciudad
DIARI DE SABADELL, 06/02/2007

Tura reconeix que els jutjats s'han tornat «insuficients» i es proposa agilitzar els processos

Sabadell disposarà d'un nou Jutjat de Violència contra la Dona, que entrarà en funcionament durant aquest 2007
La responsable del departament de Justícia del Govern es compromet a recuperar els jutjats com a «servei públic»
MÉS SABADELL, 6/02/2007

La tradición y la ley

Un juez investiga a una madre china por curar el dolor de su hija dándole fuertes pellizcos que causaron hematomas

LA VANGUARDIA, 13/02/2007

El Col·legi d'Advocats presenta un nou web més dinàmic i amb accés a lleis i sentències

→ El 90% del material del portal renovat és d'accés obert i només un 10% estarà restringit
→ L'objectiu és dotar els professionals del dret d'una eina en línia que els faciliti la feina

MÉS SABADELL, 15/02/2007

BUROCRÀCIA JUDICIAL Pensió pendent

Dolores Lorente
Sabadell

No entenc el funcionament del jutjat número 6 de Sabadell, ja que no hi ha forma que cobri una pensió que depèn d'aquesta instància. Estic separada des del 2001. I cap advocat ha pogut fer executiva la sentència de pensió compensatòria. En aquest jutjat em van dir que la secretària que ha de firmar el xec estava de vacances, i després, que estava malalta. Al meu exmarit li descompten cada mes la quantitat corresponent, però a mi no m'arriben aquests diners.

EL PERIÓDICO, 23/01/2007

Els tribunals no podran imposar penes més altes que les demanades per les parts

Jutjats i tribunals no podran a partir d'ara imposar penes més altes que les sol·licitades pel fiscal i les acusacions. Aquest és el nou criteri adoptat per la majoria de la sala segona del Tribunal Suprem -reunida en Ple no jurisdiccional- en resoldre el recurs de cassació d'un policia que va ser condemnat a cinc anys de presó per un delictes de robatori a una casa habitada, quan la petició del fiscal era de quatre.

Fins ara, i tot i que es tracta d'una complexa qüestió que ha donat lloc a diferents opinions doctrinals, els tribunals podien imposar penes més greus que les sol·licitades per les acusacions, sempre que complissin amb dos requisits: "motivar suficientment" la seva decisió i mantenir-se dins dels límits legals establerts (és a dir, dins del marge fixat pel Codi penal).

Com a exemple de la pràctica habitual serveix el d'aquest cas concret: la petició de pena del fiscal era de quatre anys de presó i l'Audiència

Provincial de Palma de Mallorca el va condemnar a cinc, raonant la seva decisió i perquè la quantia de la pena es mantenia dins de la franja punitiva que el Codi penal estableix per a aquest delictes (de dos a cinc anys).

La sentència de la sala segona del Tribunal Suprem, de la qual ha estat ponent Julián Sánchez Melgar, fonamenta el canvi de criteri amb una interpretació més pura del "principi acusatori", un dels pilars bàsics del procés penal.

En primer lloc, aquest principi exigeix la "neta separació entre les funcions d'acusar i de jutjar". Si el tribunal sentenciador pogués imposar lliurement la pena que consideri oportuna sense tenir en compte les peticions concretes de les acusacions, "s'estaria convertint en acusació -assenyala el TS-, amb greu quebrament dels principis que il·luminen el procés penal modern".

La doctrina que s'aplicava fins a aquest moment sí que concedia al tribunal un cert

marge d'actuació, sempre que argumentés les raons que el duien a sancionar un determinat fet amb penes més oneroses que les sol·licitades per les acusacions.

Segons el nou criteri, però, la motivació no evita que es vulneri el principi de defensa, ja que en qualsevol cas es priva les parts de "l'oportunitat de defensar-se en un debat contradictori amb l'acusació". És a dir, els arguments que "eventualment" utilitzi el jutge per imposar una pena més greu "no han estat evidentment discutits per les parts, que no poden, per tant, tenir oportunitat de refutar-los".

La sentència parafraseja Manuel Alonso Martínez, ministre de Justícia que signà l'exposició de motius de la centenària Llei d'enjudiciament criminal: "Els magistrats -assenyalava el jurista- han de romandre durant la discussió passius, retrets, neutrals" i no descendir en cap cas a la "sorra del combat". És a dir, s'han de limitar a jugar el paper de jutge, no el d'acusador. ▀

L'advocacia realitzà més de 63.000 gestions amb la e-signatura al 2006

El portal del CGAE va registrar durant l'any passat més de 63.000 transaccions electròniques realitzades per col·legiats amb signatura electrònica de l'Autoritat de Certificació de l'Advocacia. Entre els serveis telemàtics més demandats figuren els passis a presons, la formació i la consulta del cens.

Cada cop són més els advocats espanyols que confien en la signatura digital per realitzar diferents gestions. Segons informa el Consell General de l'Advocacia, el portal ha rebut un total de 265.000 visites, d'una mitjana de nou minuts de durada, que han tingut com a resultat la descàrrega d'11 milions de pàgines web. D'aquestes 265.000 visites, més de 130.000 han estat a les zones privades dels col·legis d'advocats.

De tots els serveis disponibles, el més utilitzat pels advocats ha estat l'emissió de volants telemàtics per visitar els presos (19%), seguit del Campus Virtual de formació en noves tecnologies, des d'on s'ofereixen els cursos "Abogacia Digital" (14%) i les consultes al Cens General de Lletrats (13%).

El portal és una iniciativa pionera a Europa per al col·lectiu de l'advocacia. Es tracta d'una extranet de serveis segurs que els col·legis posen a disposició dels seus col·legiats per a la realització de tràmits amb certificat digital amb les diferents administracions públiques i altres organismes. El sistema aporta la necessària seguretat en termes d'autenticació de l'advocat i validesa jurídica de les transaccions realitzades. L'èxit d'ús del portal ha propiciat la celebració de trobades institucionals amb representants de consells i col·legis europeus i llatinoamericans, per valorar la possibilitat d'exportar aquest model de comunicacions a fi d'aconseguir una reducció de costos i de millorar la qualitat del servei que els advocats presten als ciutadans.

La Generalitat presenta davant del Constitucional un recurs contra la Llei d'accés a les professions d'advocat i procurador

La Generalitat de Catalunya va presentar fa pocs dies un recurs d'inconstitucionalitat davant del TC contra diversos preceptes de la Llei 34/2006, de 30 d'octubre, sobre l'accés a les professions d'advocat i procurador dels tribunals. El govern català entén que alguns dels preceptes de la norma excedeixen les competències reservades a l'Estat i vulnereu les competències de la Generalitat, així com l'autonomia universitària. El conseller d'Economia i Finances, Hble. Sr. Antoni Castells, va explicar que l'executiu català ha presentat el recurs arran d'un dictamen elaborat pel Consell Consultiu a instàncies del govern català, en el qual s'aprecien motius d'inconstitucionalitat en la norma. Paral·lelament, l'executiu va tractar de negociar en la Comissió Bilateral de Cooperació Estat-Generalitat la reforma dels punts recorreguts per trobar una sortida pactada. ▀

Un tribunal conclou que els maltractaments a una amant no són violència domèstica

Una sentència de l'Audiència Provincial de Barcelona considera que els maltractaments a una amant, tal com s'entén una relació extramatrimonial, no poden ser considerats violència domèstica. Amb aquesta resolució, l'Audiència revoca la condemna d'un any i sis mesos de presó contra un home que suposadament va assetjar i va amenaçar una dona casada amb qui mantenia una relació amorosa.

El tribunal considera que l'acusat no és culpable d'un delictes de maltractament habitual i que va ser erroni tramitar la causa com a violència domèstica. Els jutges argumenten que l'ara absolut i la suposada víctima van mantenir una relació extramatrimonial, però sense "un projecte de vida en comú" i que, per tant, era un vincle no estable i

que no va sobrepassar "l'aventura", malgrat que va durar tres anys.

El magistrat de Vilanova i la Geltrú que va dictar la condemna inicial va declarar provat aquest fet i, tot i així, el qualificà com a violència familiar. Segons l'Audiència, no s'ha arribat a cometre aquest delictes, ja que "per matrimoni i anàloga relació d'afectivitat s'ha d'entendre la situació en què dues persones decideixen compartir la seva vida quotidiana, la seva economia i els seus problemes i que tenen un projecte de vida present i futur compartit", encara que no hi hagi convivència. "És a dir, es requereix una relació interpersonal entre la dona i l'agressor caracteritzada per l'afectivitat" entesa "com l'existència de vincles emocionals o sentimentals". ▀

El Suprem avala que la policia reculli empremtes sense que hi sigui present el secretari judicial

Els agents policials i de la Guàrdia Civil estan legalment autoritzats per obtenir petjades en els llocs on s'hagi produït un delictes, sense que en aquest acte sigui necessària la presència del secretari judicial perquè en verifiqui l'obtenció. Així ho ha establert el Tribunal Suprem en una sentència en la qual confirma la condemna de 208 anys de presó a l'etarra Álvaro Juan Arri Pascual per l'atemptat comès el juliol del 1994 a Madrid, en el qual van morir el tinent general Francisco Veguillas, el seu conductor i un empleat del ballet nacional.

En aquest sentit, la sala penal del Suprem destaca que la policia judicial té com "imperatiu constitucional" esbrinar delictes i descobrir delinqüents, i per a la "efectivitat" d'aquesta comesa està facultada per recollir els efectes, instruments o proves necessàries. Per això, "no és precisa la intervenció del secretari judicial en la inspecció ocular" que portin a terme.

Els magistrats destaquen igualment que el fet que els agents que van obtenir aquestes empremtes no siguin els que compareguin en el judici oral, sinó aquells que van realitzar en el laboratori

oficial l'informe pertinent, no motiva cap tipus d'indefensió a la defensa ni pot comportar la nul·litat d'aquestes proves. La policia judicial, continua l'alt tribunal "treballa en gabinet, això és, en equips", per la qual cosa que és perfectament vàlid el testimoni que prestin els funcionaris que van realitzar l'informe.

Val a dir que el magistrat Perfecto Andrés Ibáñez discrepa de l'opinió majoritària de la sala, en entendre que es va vulnerar la presumpció d'innocència de l'etarra perquè no van declarar en el judici els mateixos agents que van obtenir les empremtes. ▀

El TC empara una treballadora que sol·licitava la conciliació laboral i familiar

El Tribunal Constitucional ha declarat nul·la una sentència que va denegar la reducció de jornada a una treballadora perquè el jutge no va valorar si constituïa un obstacle per conciliar la vida familiar.

La sala primera del TC ha concedit l'empara a aquesta treballadora d'un supermercat a qui la seva empresa l'havia denegat la reducció de jornada per maternitat, perquè el seu nou horari de treball havia d'estar dintre dels límits de la jornada ordinària.

El Constitucional entén que la negativa de l'òrgan judicial a atendre aquesta sol·licitud es va fer sense analitzar en quina mesura aquesta reducció "resultava necessària per a l'atenció a les finalitats de rellevància constitucional a les quals la institució serveix, ni quines eren les dificultats organitzatives que el seu reconeixement podia causar a l'empresa".

El jutjat social va donar la raó inicialment a l'empresa, en considerar que la concessió de la jornada reduïda ha d'estar compresa dins de la jornada ordinària realitzada, i posava l'accent en el fet que si s'atenien els desitjos de l'empleada se suprimia per complet el torn de matí, per la qual cosa es va adduir que el que es plantejava no era "merament" una reducció de la jornada "sinó una modificació de la mateixa".

El TC sosté, en canvi, que el rebuig es va convertir en un "obstacle injustificat" per a la permanència en l'ocupació de la treballadora i per a "la compatibilitat de la seva vida professional amb la

seva vida familiar i, en aquest sentit, constitueix una discriminació indirecta per raó de sexe, d'acord amb la nostra doctrina".

Els magistrats analitzen si la decisió de l'empresa va vulnerar el dret fonamental de la treballadora a la no discriminació per raó de sexe, ja que la tesi de la demandant d'empara se centrava en el fet que, per la seva condició de dona, se li va limitar un dret íntimament lligat amb l'efectiva conciliació de la vida familiar i laboral, perquè l'empresa no va accedir a atendre la seva petició de reducció de jornada per a la cura del seu fill menor de 6 anys.

La sala incideix que si, com en aquest cas, s'addueix una discriminació indirecta per raó de sexe "no s'exigeix aportar com a terme comparatiu l'existència d'un tracte més beneficiós atribuït únicament i exclusivament als homes, i només és necessari que hi hagi, en primer lloc, una norma o una interpretació o aplicació de la mateixa que produeixi efectes desfavorables per a un grup format majoritàriament, encara que no necessàriament de forma exclusiva, per treballadores femenines".

La sentència deixa clar que totes les mesures legals tendents a facilitar la compatibilitat de la vida laboral i familiar dels treballadors, tant des de la perspectiva del dret a la no discriminació per raó de sexe com des de la del mandat de protecció a la família i a la infància, "han de prevaler i servir d'orientació davant de qualsevol dubte interpretatiu".

L'APB crida l'atenció a una dona per cometre "frau" amb la Llei de violència

Un tribunal de Barcelona ha dictat fa pocs dies una sentència en la qual amonesta una dona que va denunciar el seu exmarit per tal d'obtenir avantatges en el procés de separació.

Els jutges recorden que la simple denúncia va comportar una ordre d'allunyament contra l'home, al qual se li va impedir veure la seva filla de 3 anys durant més de quatre mesos, fins que finalment va ser absolt.

La sentència de la secció 12a de l'Audiència de Barcelona, que rebaixa de 600 a 450 € la pensió d'aliments que ha d'abonar l'exmarit, analitza l'origen de les desavinences de la parella i crida l'atenció -en aquest cas a la dona- perquè "ha quedat acreditada una conducta impròpia de la mare, que no ha facilitat la comunicació pacífica de la menor amb el pare".

La resolució, de la qual ha estat ponent

el magistrat José Pascual Ortuño, nomenat recentment director general de Dret i Entitats Jurídiques de la Generalitat, afegeix que la mare "va utilitzar impròpiament la legislació repressora de la violència de gènere" amb la finalitat d'apartar la nena del pare i que d'aquesta manera "va obtenir fraudulentament una ordre d'allunyament". La mesura es va aplicar del maig al setembre del 2006. La dona, Mercedes J., no va acudir al judici per la denúncia que va presentar per maltractaments.

Els jutges expliquen que l'allunyament de la nena del pare "pot derivar en una veritable i real malaltia mental, la síndrome d'alienació parental (SAP)", un trastorn que neguen alguns advocats de família i que el tribunal defineix com un "segreg psicològic" del menor.

També ha transcendit un nou cas que justifi-

ca la presentació de nombroses qüestions d'inconstitucionalitat davant del Tribunal Constitucional en aplicació de l'article 153 del Codi penal, que castiga com a delictes de violència domèstica fets que abans eren considerats falta. Els fets van tenir lloc el passat 17 d'abril durant una discussió de parella, originada perquè ella va tancar l'aigua calenta quan ell es dutxava. En la discussió, la dona es va deixar anar d'un extrem de la tovallola, de la qual estirava -a l'altre costat estava l'home- i va patir contusions. El marit va ser condemnat a nou mesos de presó per un delictes de maltractament, alhora que li van imposar una ordre d'allunyament durant 21 mesos. Ara, l'Audiència de Barcelona entén que aquest és un "fet puntual" que cal considerar com una simple falta i l'ha condemnat a una multa de 150 euros. ▀

Condena y muerte de Jesús: los responsables según el cine (I)

José Santiago Yanes Pérez, *advocat*

INTRODUCCIÓN Y CONTEXTO HISTÓRICO

Según el texto literario de la Biblia, en los albores del segundo milenio antes de nuestra era, se produce la migración de Abraham desde Ur en Caldea (Mesopotamia) hasta Canaán (denominación antigua de una parte del Próximo Oriente, estando sus límites entre la antigua Gaza al sur hasta la desembocadura del río Orontes al norte, englobando todas las tierras no desérticas del interior, hasta una profundidad de unos 150 Km. desde la costa del Mediterráneo, y desde la dominación romana conocida como Palestina), ante la que se dice fue promesa divina de una tierra donde formar una gran nación (*Génesis* 12, 1-5), la del pueblo hebreo, comenzando así un largo camino que ha de concluir en el siglo X a.C. con el reconocimiento de David como rey de las 12 tribus de Israel, y bajo su mandato conquistará con la fuerza la ciudadela de Jebús (Jerusalén), en poder de los jebuseos, tribu de origen cananeo, convirtiéndola en su capital. Israel, por vez primera, se constituye en un Estado unido y dotado de una capital que centralice la nueva organización política.

Tras morir David en el 955 a.C., le sucederá Salomón quien construye el primer templo de Jeru-

salén, pero al final de su reinado en el 926 a.C. vendrá el cisma. El reino de Salomón se dividirá en dos: al sur Judá, con capital en Jerusalén, y al norte Israel, con capital en Samaria, que perdurará dos siglos hasta su destrucción en el 722 a.C. en manos de los asirios al mando de Sargón II. Mientras, el reino de Judá persistió hasta el 587 a.C., año de la conquista y destrucción de su templo, siendo deportada su población a Babilonia, llamada la cautividad de Babilonia, comenzando así lo que se ha denominado la primera diáspora. Los judíos, antiguos habitantes de Judá, volverán con el tiempo a la tierra prometida, pero, salvo el periodo de la monarquía asmonea (142 a 63 a.C.), ya no serán independientes. Estarán siempre sujetos a un poder imperial extranjero. Primero los persas, después a Alejandro Magno y sus sucesores, y, al fin, tras el periodo asmoneo, al de Roma, cuando en el 63 a.C. Pompeyo conquista Jerusalén, e incorpora el territorio palestino al resto del imperio romano. La permanencia de los hebreos en la tierra prometida llevó 200 años formando una con-

LA JUDEA BAJO DOMINACIÓN ROMANA

federación de 12 tribus, 100 años como reino unificado, 200 separados en dos reinos, y 135 ocupado como un solo reino la parte meridional llamada Judea, pero los hebreos no estuvieron solos, esa tierra la compartieron con numerosos pueblos, entre ellos los filisteos y los cananeos, quienes la continuarían ocupando tras la expulsión definitiva de los judíos en el 133 d.C. por el emperador romano Adriano. Los judíos desaparecieron de Judea, tan sólo una pequeña parte de ellos se refugiaron en Galilea, y el resto se dispersó (la gran diáspora se dice). El país dejó de llamarse Judea para denominarse con una antigua palabra de origen filisteo, Pelistim (Palestina). Hasta el siglo XIX no habrá reclamación del territorio de Judea por parte de los hebreos. Pero esto ya es otra historia que trasciende a nuestro propósito.

Tras la conquista de Jerusalén por Cneo Pompeyo Magno en el consabido 63 a.C., Judea pasará a formar parte del imperio romano como una de las tres provincias en que se divide el territorio de Palestina durante la ocupación romana (Galilea al norte; Judea al sur, y Samaria en medio de ambas), pero gozando de cierta autonomía, siendo el Sanedrín su órgano judicial superior, consejo de sabios conformado por 71 miembros, establecido en Jerusalén después del exilio de Babilonia, al parecer siguiendo el modelo del Consejo de los 70 Ancianos instituido por Moisés en el desierto (*Deuteronomio* 17, 8-9). Ocurre que en el año 39 a.C., el Senado romano nombra rey de Judea al idumeo Herodes el Grande (Ascalón, 73 a.C.-Jericó, 4 a.C.), quien hubo tomado Jerusalén (40 a.C.) con la ayuda de las legiones romanas, imponiendo así su autoridad en toda Palestina, siendo rey de los judíos hasta la fecha de su fallecimiento (4 a.C.). Pero antes de morir, Herodes el Grande repartió sus estados entre los tres hijos que le quedaban (Arquelao, Herodes Antipas, y Herodes Filipo). A este particular, conviene precisar al desarrollo de esta historia, que Herodes Antipas (Judea, 20 a.C.-Lyon, 39 d.C.), a la muerte de su padre, fue nombrado tetrarca de Galilea y de Perea. Mientras, al ser depuesto Arquelao en el 7 d.C. como tetrarca de Samaria y Judea, ésta quedará bajo la administración y supervisión imperial de un prefecto romano, y en tiempos de Jesús lo era Poncio Pilato, ejerciendo el cargo durante los años 26 a 36 d.C. (conocido también por Pilatos, y probablemente nacido en Tarraco, la actual Tarragona); conservándose no obstante el Sanedrín como alto Tribunal de Justicia de los judíos, compuesto por setenta y un miembros distribuidos en iguales proporciones en tres cámaras (la de los sacerdotes, la de los escribas y doctores, y la de los ancianos), más dos presidentes.

Fue entonces durante el mandato de Herodes el Grande que acontece un hecho capital, el nacimiento de Jesús que se cifra en el año 6 a.C., cuya localización es controvertida entre quienes afirman se produjo en el pequeño pueblo judeo de Belén, o quienes sostienen los lugares galileos de Nazaret o de Cafarnaúm, personaje clave en la historia de la humanidad. Jesua, Josué, o Jesús (versión griega) fue predicador judío para unos, Mesías (Cristo en griego) para otros, agi-

tador social para otros tantos, pero protagonista del trágico episodio de lo que se ha venido a denominar 'pasión y muerte de Jesús', y de las comparecencias judiciales contra él seguidas en la ciudad de Jerusalén durante los días 13 y 14 del mes judío de Nisán (marzo/abril de nuestro calendario) del año 30 d.C..

Primero, prendimiento de Jesús por las fuerzas armadas judeas gracias a la delación de su discípulo Judas Iscariote a cambio de 30 denarios, y posterior presentación ante el Sanedrín, órgano judicial judío que lo condena. Luego, llevado por aquellos, ante el gobernador romano Poncio Pilato quien inicialmente declina la competencia de conocer la ejecución del asunto ante la de Herodes Antipas, a la sazón tetrarca de la provincia de Galilea (4 a.C.-39 d.C.), aprovechando que éste se encontraba en la ciudad, dado que el presentado es considerado como oriundo de Galilea (donde el predicador desplegó la mayor parte de su difusión de ideas, así como galileos eran la mayoría de sus primeros 12 discípulos o apóstoles: Simón conocido por Pedro, quien curiosamente negara tres veces al predicador prendido, luego piedra angular de la Iglesia Católica siendo su primer Papa; Andrés, hermano de éste; Jacob, Jacobo, Santiago el de Zebedeo o Santiago el Mayor; Juan, hermano de éste; Felipe de Betsaida; Bartolomé o Natanael de Caná; Tomás; Mateo el publicano, recaudador de impuestos para el invasor romano; Santiago el Menor; Judas Tadeo; Simón el cananeo; y Judas Iscariote. Apóstoles elegidos directamente por el predicador, incorporándose luego al escogido Matías tras el suicidio de Iscariote), y que el tetrarca finalmente rechaza por no observar motivo de intervención coercitivo alguno; y, de nuevo, ante Pilato, quien entonces sí ordena coerción física directa contra el presentado, ejecutándose primero tormento, y luego posterior muerte de Jesús mediante la crucifixión en los altos del monte Calvario o Gólgota.

EL DEBATE SOBRE LA DETERMINACIÓN DE LOS RESPONSABLES DE LA MUERTE DE JESÚS

Los pormenores de la detención, interrogatorio, tortura, y muerte de Jesús en la cruz (bajo la inscripción latina *INRI*, que traducida dice *Jesús nazareno rey de los judíos*) son narrados con distinta suerte en los Evangelios (concretamente, el relato de Marcos, el más breve, sencillo, y probablemente el más antiguo, aunque escrito aproximadamente transcurridos nada menos que cuarenta años desde la muerte del predicador; el de Mateo, que sólo añade al anterior complementos episódicos; el de Lucas, quien cambia detalles del de Marcos; y el de Juan, el más reciente y que reorganiza el asunto de los tres sinópticos). Y entre las fuentes no cristianas, contamos en particular con los *Anales* (15, 44, 3), de Tácito, que afirma que Jesús fue ejecutado por Poncio Pilato.

Desde entonces se ha desarrollado una gigantesca investigación y producción teológica e histórica sobre el denominado proceso a Jesús, y que posee ya más de doscientos años de tradición, siendo así que los diversos autores no se han puesto aún de acuerdo en la atribución de la responsabilidad culpable del hecho que Jesús fuese condenado y ejecutado a muerte en la cruz. ▀

Fotograma del film "La pasión de Cristo" (Mel Gibson, 2004)

salén, pero al final de su reinado en el 926 a.C. vendrá el cisma. El reino de Salomón se dividirá en dos: al sur Judá, con capital en Jerusalén, y al norte Israel, con capital en Samaria, que perdurará dos siglos hasta su destrucción en el 722 a.C. en manos de los asirios al mando de Sargón II. Mientras, el reino de Judá persistió hasta el 587 a.C., año de la conquista y destrucción de su templo, siendo deportada su población a Babilonia, llamada la cautividad de Babilonia, comenzando así lo que se ha denominado la primera diáspora.

Los judíos, antiguos habitantes de Judá, volverán con el tiempo a la tierra prometida, pero, salvo el periodo de la monarquía asmonea (142 a 63 a.C.), ya no serán independientes. Estarán siempre sujetos a un poder imperial extranjero. Primero los persas, después a Alejandro Magno y sus sucesores, y, al fin, tras el periodo asmoneo, al de Roma, cuando en el 63 a.C. Pompeyo conquista Jerusalén, e incorpora el territorio palestino al resto del imperio romano.

La permanencia de los hebreos en la tierra prometida llevó 200 años formando una con-

El concepto “aliud pro alio” (I)

Francisco López Motos, *lletrat en pràctiques. Promoció 2005-2007 EPPA*

ORIGEN

Es un concepto creado por la jurisprudencia en su función de complementar el ordenamiento jurídico, esta teoría nace con el ánimo de dar una respuesta satisfactoria a la deficiente regulación del Código Civil en lo referente a los vicios ocultos en la compraventa, sobre todo en lo respecta a los plazos de caducidad que tienen las acciones edilicias. Parece ser que fueron los tribunales italianos los primeros que idearon el concepto de prestación diversa (*aliud pro alio*) como distinto de prestación defectuosa.

CONCEPTO

El concepto de *aliud pro alio* se podría definir como un incumplimiento contractual, por parte del vendedor, por inhabilidad del objeto para desempeñar la función económica y social a la que se destina, y la consiguiente insatisfacción de la contraparte, al resultarles impropio para el fin que fue adquirido.

En la definición expuesta hay tres pilares básicos que son los que la doctrina y la jurisprudencia han desarrollado convenientemente a lo largo de los años, en primer lugar tendríamos el incumplimiento contractual, en segundo lugar la inhabilidad del objeto y como tercer y último la insatisfacción del comprador. En cuanto al incumplimiento contractual, entiendo que es una ficción que realiza la jurisprudencia para conectar los vicios de la cosa, objeto de la compraventa, con el régimen de incumplimiento contractual de los artículos 1101 y 1124 del CC y así evitar la tutela dispensada por el legislador en los vicios ocultos de la compraventa en las acciones edilicias, la redhibitoria y *quantis minoris*, reguladas en el art. 1486 del CC con el tenor literal siguiente: “el comprador podrá optar entre desistir del contrato, abonándosele los gastos que pagó, o rebajar una cantidad proporcional del precio, a juicio de peritos”.

Ello lo hace básicamente para evitar los breves plazos de caducidad que tienen estas acciones, que serían seis meses en la compraventa civil y treinta días en la compraventa mercantil, al equiparar la acción a un incumplimiento de contrato, entra en juego el art. 1964 del CC para las acciones personales, cuyo plazo de prescripción es de quince años, siendo pues este el plazo para la reclamación de una acción basada en el *aliud pro alio*.

Respecto a los requisitos para que exista incumplimiento contractual, la doctrina considera que han de ser los siguientes:

- Que se refiera a la obligación principal y no a la accesoria, salvo que el incumplimiento de la accesoria impida la ejecución de la principal.
- El incumplimiento ha de ser grave, o que sin serlo determine la frustración del negocio.
- Imposibilidad sobrevinida de la prestación, siempre que sea imputable al obligado.
- Cuando sea cumplimiento defectuoso, que sea de tal entidad que imposibilite el fin perseguido, siempre que el obligado no lo subsane.

En lo referente a la inhabilidad del objeto, podríamos decir que es el núcleo principal o la razón de ser de la teoría de la acción de *aliud pro alio*, es la entrega de cosa distinta a la pactada,

la inhabilidad, la inutilidad, la incapacidad, la inidoneidad, la falta de propiedad del objeto para conseguir el fin perseguido con la adquisición, la que posibilita la resolución del contrato.

Como se ha indicado ello comporta la posibilidad de resolución del contrato y la opción de su cumplimiento de forma específica o la indemnización de daños y perjuicios cuando la cosa entregada adolece de tales vicios que la hacen inhábil, ya sea total o parcialmente, para el fin perseguido con la compra.

Visto esto se aprecia como se conectan los vicios de las cosas con el régimen de incumplimiento de contratos de los arts. 1101 y 1124 del CC y se evitan los problemas que pudieran crear las acciones edilicias, sobre todo en lo referente al plazo de prescripción.

Pero ello también crea la interrogante de delimitar donde empieza una y acaban las otras, o incluso si ambas pueden ser compatibles. Esta última tesis fue la mantenida por el Tribunal Supremo hasta principios de los años ochenta y fue a partir de las SSTS 23/03/82 y 10/06/83, cuando cambió el criterio y pasó a sostener la incompatibilidad de una con otras. Con esta última tendencia se hace indispensable tener que delimitar las acciones con toda claridad, para saber cuando se ha de utilizar el *aliud pro alio* o las acciones edilicias.

El criterio mayoritario seguido es aquel que considera que la acción de *aliud pro alio* se utilizará en aquellos supuestos en que los vicios sean de gran entidad, por lo que no se utilizará dicha doctrina cuando los vicios que presenta la cosa no la hagan totalmente inhábil para su destino. Pero dicho criterio tampoco es lo suficientemente claro como para erradicar la cuestión planteada, máxime si se considera que la falta de correspondencia parcial también es causa de resolución del contrato.

En la línea de aclarar el concepto algunos autores se mueven en indicar que el *aliud pro alio* solo se aplicará si los vicios son de tal entidad que no permiten una posterior reparación, otros aludiendo a la buena fe, fundan su tesis en el sentido de que no todos los vicios son apropiados para utilizar la teoría que nos ocupa, estos no pueden estar basados en defectos mínimos que harían abusiva la utilización del *aliud pro alio*, por lo que para la justificación de la acción resolutoria tendría que darse una pérdida de utilidad igual o superior a un 10%, por último hay algún autor que considera que las acciones están tan íntimamente unidas que la utilización de unas u otra, responde simplemente a meras razones de oportunidad práctica, por lo que utilizaran cualquiera de ellas si están dentro de plazo, y en el supuesto de caducidad solo podrán utilizar el *aliud pro alio*.

Por último falta por analizar la insatisfacción de la contraparte o del adquirente, concepto este íntimamente unido al anterior y consecuencia del mismo. Es evidente que si la cosa objeto de la compraventa no reúne las condiciones idóneas para ser utilizada con el fin que se perseguía en la compra, o se entrego cosa diferente a la pactada, se truncan las expectativas iniciales del comprador y difícilmente este puede estar satisfecho con el bien adquirido.

Ahora bien, esa insatisfacción o falta de uti-

lidad del objeto, no puede ser cualquiera, no puede estar basada en criterios puramente subjetivos del comprador, puesto que ello nos llevaría en ocasiones a abusos por parte de este, esa insatisfacción ha de estar basada en la buena fe, ser objetiva y estar acreditada por informes periciales.

Vicios en la compraventa y su diferencia con el “aliud pro alio”

La doctrina que establece nuestro Tribunal Supremo para calificar un supuesto de defectos como *aliud pro alio* y distinguirlo de los meros vicios, es la siguiente: se está en presencia de entrega de cosa diversa o *aliud pro alio* cuando existe pleno incumplimiento por inhabilidad del objeto y consiguiente insatisfacción del comprador, al ser el objeto impropio para el fin a que se destina, lo que permite acudir a la protección dispensada en los arts. 1101 y 1024 del CC, la ineptitud del objeto para el uso a que debía ser destinado significa incumplimiento del contrato y no vicio redhibitorio, originándose el sometimiento a diferentes plazos (SSTS 01/07/1947, 23/06/1965 y 20/02/1984).

STS 07/04/1993 Se está en presencia de la entrega de una cosa diversa o *aliud pro alio*, cuando existe pleno incumplimiento del contrato de compraventa, por inhabilidad del objeto vendido para cumplir la finalidad para la que se vendió, y consiguientemente se ha producido la insatisfacción del comprador, lo que en estos casos permite acudir a la protección que dispensan los arts. 1101 y 1124 CC, ya que los arts. 1480 y 1486 CC, como reguladores de las acciones redhibitoria y *quantis minoris*, resultan inaplicables en aquellos supuestos en que la demanda no se dirija a obtener las reparaciones provenientes de los vicios ocultos, sino los derivados del defectuoso cumplimiento del contrato, al haberse hecho la entrega de cosa distinta.

El Tribunal Supremo utiliza similares argumentos cuando la compraventa es mercantil, y la normativa que trata de eludir es la de los vicios del Código de Comercio.

La sentencia de 08/03/1989 es del siguiente tenor: la normativa contenida en los arts. 342 y 345 del Código Comercio, tienen exclusiva aplicación al supuesto de vicios de la cosa, pero no al de entrega de cosa diferente a la encargada, pues en tal caso estaríamos en presencia de un *aliud pro alio*, identificado por la entrega de cosa distinta, en cuanto no cumple las características exigidas al respecto con arreglo al fin para que fue concertado el contrato, equiparable a la falta de entrega, a la que alcanza el plazo de quince años establecido en el art. 1964 CC para las acciones personales.

Expuesta alguna doctrina jurisprudencial al respecto, se puede concluir que dos son los defectos que admite el Tribunal Supremo en la calificación de *aliud pro alio*: a) cosa diferente a la pactada y b) la cosa inhábil para servir al fin para el que fue concertado el contrato. En el primer caso podrían incluirse los casos de cosa esencialmente distinta a la pactada, los del segundo punto, mucho más frecuentes, podrían denominarse de diversidad funcional, en atención a que es la ineptitud para el uso o función que la cosa ha de cumplir lo que determina la calificación. En sentencias como las de 15/05/1987, 06/04/1989, 14/05/1992 o 17/02/1994 el Tribunal Supremo exige como elemento

adicional para calificar la cosa como diversa desde el punto de vista funcional, la inhabilidad o ineptitud absoluta de la cosa y la consiguiente insatisfacción total del comprador, por lo que se desprende que no sirve la mera ineptitud de la cosas para poder calificarla de cosa diversa. Dice nuestro mas alto tribunal que el comprador quede objetivamente insatisfecho, inutilidad absoluta que debe hacer inservible la entrega efectuada, hasta el punto de frustrar el objeto del contrato, o insatisfacción objetiva del comprador, que no constituye un elemento aislado, ni puede dejarse a su arbitrio, debiendo estar referido a la propia naturaleza y no al normal uso de la cosa comprada, que haga de todo punto imposible su aprovechamiento.

Es claro que la jurisprudencia requiere una total insatisfacción objetiva del comprador, pues si este puede de alguna forma utilizar el objeto y sacar un provecho del mismo, estaremos ante vicios y no ante *aliud pro alio*.

Realizando un análisis de la Jurisprudencia, se puede llegar a la conclusión que la gravedad del defecto es el factor determinante para poder calificar unos defectos como *aliud pro alio*, y por consiguiente las reglas del incumplimiento. Si ello es así la cuestión esencial a dilucidar será la apreciación de dichos defectos y su demostración en la vista, que habrá de llevarse a cabo irremediamente a través de la prueba pericial, de la cual el tribunal tiene libre apreciación y valoración.

Cuestión relacionada con lo anterior es las circunstancias que se pueden dar para apreciar un *aliud pro alio* en determinados productos como pueden ser los alimenticios, en algunas sentencias, sobre todo de Audiencias Provinciales, se llega a la conclusión que estaremos ante meros defectos cuando haya vencido la fecha de consumo preferente y ante *aliud pro alio* cuando haya vencido al fecha de caducidad, se llega a esta determinación porque se considera que el vencimiento de la fecha de consumo preferente no inhabilita para el consumo humano, ya que el producto todavía conserva sus cualidades en condiciones de conservación, en cambio si lo hace la fecha de caducidad.

En el tema de la compraventa de viviendas es también un lugar abonado a la teoría del *aliud pro alio*, aunque existen autores que defiende la improcedencia de dicho mecanismo, ya que tanto sean vicios ocultos como *aliud pro alio* se aplicarán las reglas del incumplimiento contractual. Lo cierto en cambio es que es abundantísima la jurisprudencia emanada con motivo de los defectos en viviendas, con iguales o similares características en el concepto y abundando más en el tema, si cabe, a través de lo que la jurisprudencia denomina ruina, de la cual han emanado infinidad de sentencias, que suelen tener en consideración los posibles daños personales que pueden causar a los moradores de las mismas, tanto actuales como futuros.

Por último y como otra peculiaridad de la diferencia entre los meros vicios y el *aliud pro alio* que hace el Tribunal Supremo, diremos que dicho tribunal admite la suspensión del pago del precio en los supuestos de *aliud pro alio*, mientras que en los casos de simples vicios o defectos de menor entidad, no legitima el impago del precio por el comprador.

JURISPRUDENCIA

Sentencia del Tribunal Supremo, sala de lo civil. Fecha 04/04/2005. Recurso 4189/1998.

Ponente: D. ROMAN GARCIA VARELA
La cuestión litigiosa, concerniente a la problemática generada por la adquisición de una casa afectada por termitas, se centraba principalmente en esta sede en la determinación de la procedencia de la aplicación al supuesto del litigio de la doctrina legal por vicios ocultos en la compraventa, regulada en los artículos 1484 y siguientes del Código Civil, o la posición jurisprudencial del *aliud pro alio*, o entrega de cosa distinta de la pactada que comporta el incumplimiento de la obligación y lleva consigo la utilización de los artículos 1124 y 1101 de dicho Texto legal, con la consiguiente diferencia del tiempo de prescripción de las respectivas acciones.

Se olvida en la instancia que los compradores no sólo tienen las acciones protectoras de los vicios ocultos, sino también las que nacen del incumplimiento o anómalo cumplimiento del contrato (STS de 3 de abril de 2002 y las que cita), cuando es evidente que los defectos que hacen inhabitable el inmueble adquirido no son meras imperfecciones que no lo impiden, sino que frustran la finalidad perseguida por la compraventa, según ha declarado reiteradamente esta Sala (entre otras, SSTS de 6 de marzo de 1985 y 6 de abril de 1989).

Nos encontramos, pues, ante una prestación de objeto distinto y no ante simples vicios de la cosa, toda vez que la doctrina jurisprudencial ha entendido que se está en presencia de entrega de cosa diversa o *aliud pro alio* cuando existe pleno incumplimiento por inhabilidad del objeto y consiguiente insatisfacción del comprador, al ser aquél impropio para el fin a que se destina, lo que permite acudir a la protección dispensada en los artículos 1124 y 1101 del Código Civil (aparte de otras, SSTS de 30 de noviembre de 1972, 25 de abril de 1973, 21 de abril de 1976, 20 de diciembre de 1977 y 23 de marzo de 1982), pues, como puntualiza la sentencia de 20 de febrero de 1984, la ineptitud del objeto para el uso a que debía ser destinado significa incumplimiento del contrato y no vicio redhibitorio, lo que origina sometimiento a diferentes plazos de prescripción.

Sentencia del Tribunal Supremo sala primera de lo civil. Fecha 09/03/2005

Ponente: D. CLEMENTE AUGER LIÑAN
Se celebra un contrato de compraventa de maquinaria para fabricar calzado, al objeto de instalar una industria destinada a tal fin, con entrega a cuenta del precio de 500.000 pesetas. Entregadas las máquinas, en algunas no aparecía placa de características e identificación, una de ellas no coincidía con la entregada y otras presentaban señales de óxido. La entidad compradora de la maquinaria demanda entonces a la vendedora instando al juez para que declarase resuelto el contrato de compraventa y se condenara a la demandada a la devolución a la actora de las 500.000 pesetas, así como al abono de los perjuicios acreditados en ejecución de sentencia. La demandada formula reconvencción por la que interesaba se dictara sentencia con la declaración de resolución del contrato de compraventa referido y con condena a la demandada inicial a la pérdida de la cantidad referida ya pagada. El juez de primera instancia desestima la demanda y estima la reconvencción. Esta sentencia es revocada en grado de apelación, dándose lugar a la estimación de la demanda. Interpuesto recurso de casación por el vendedor, es acogido. El Tribunal Supremo confirma la sentencia de la Audiencia, excepto en la condena al

pago de daños y perjuicios, que estima no han sido probados.

Sentencia del Tribunal Supremo de la sala primera de lo civil. Fecha: 27/02/2004

Ponente: D. ROMAN GARCIA VARELA
La empresa suministradora de unas máquinas diseñadas para realización de labores de carpintería y ebanistería demanda a la entidad compradora de varios ejemplares en reclamación del precio de compra. La entidad compradora formula reconvencción solicitando la resolución del contrato, alegando que las máquinas no eran aptas para realizar las labores de carpintería y ebanistería para las que fueron diseñadas. El juez de primera instancia estima la demanda y rechaza la reconvencción. Esta sentencia es revocada en grado de apelación, dándose lugar a la estimación parcial de la demanda y de la reconvencción. La entidad suministradora de las máquinas recurre en casación y el Tribunal Supremo declara no haber lugar al recurso. El Alto Tribunal estima que, demostrado que las máquinas adolecían de graves defectos técnicos y mecánicos que las hacían inútiles para realizar los trabajos de carpintería y ebanistería propios de su normal destino, lo procedente era acudir a la acción de resolución por total incumplimiento de lo pactado, al venderse cosas distintas a las convenidas ("*aliud pro alio*"), e ineficaces para el fin que presidió su adquisición, conforme a la normativa general contenida, sustancialmente, en los artículos 1124 y 1101 del CC.

Sentencia del Tribunal Supremo de la sala primera de lo civil. Fecha: 16/11/2000

Ponente: PEDRO GONZALEZ POVEDA
La cuestión en litigio, entre otras, es respecto a un generador de vapor/agua, el cual al parecer no reunía las condiciones técnicas recogidas en el presupuesto, tanto en primera instancia como en apelación se aprecia dicha circunstancia, recurrida en casación, el Tribunal Supremo dicta la siguiente sentencia.

TERCERO.- En el motivo tercero por el cauce procesal del art. 1692-4º de la Ley de Enjuiciamiento Civil se denuncia infracción por indebida aplicación del art. 1124 del Código Civil.

Es doctrina reiterada de esta Sala, en la que la sentencia recurrida se funda expresamente, la que declara que se está en presencia de la entrega de una cosa diversa o *aliud pro alio*, cuando existe pleno incumplimiento del contrato de compraventa, por inhabilidad del objeto vendido para cumplir la finalidad para la que se vendió, y consiguientemente se ha producido la insatisfacción del comprador, lo que en estos casos permite acudir a la protección que dispensan los arts. 1101 y 1124 del Código Civil; tal inhabilidad ha de nacer de defectos de la cosa vendida que impidan obtener de ella la utilidad que motivó su adquisición, sin que sea suficiente para instar la resolución una insatisfacción puramente subjetiva del comprador.

La sentencia "a quo", después de un detenido examen de la prueba pericial, declara plenamente acreditado que "el generador de vapor no sólo no respondía a las características técnicas recogidas en el presupuesto, sino que además resultó ser totalmente inadecuado a la finalidad para la que fue adquirido". Inalterada por la vía procesal adecuada esta declaración fáctica sobre la inadecuación del generador vendido a la finalidad a que iba destinado, es correcta la resolución del contrato de compraventa decretada en aplicación de la citada doctrina jurisprudencial, lo que hace decaer este último motivo del recurso.

CUARTO.- La desestimación de todos y cada uno de los motivos del recurso determina la de éste en su totalidad con las preceptivas consecuencias que respecto a costas y destino del depósito constituido establece el art. 1715.3 de la Ley de Enjuiciamiento Civil. Por lo expuesto, en nombre del Rey y por la autoridad conferida por el pueblo español.

Sentencia del Tribunal Supremo sala primera de lo civil. Fecha: 20/12/2000

La cuestión a dilucidar es sobre una resolución de contrato entre dos empresa, debido a la instalación de unos suelos de gres en mal estado, en primera instancia es estimado y en segunda revocado, se presenta recurso de casación y se dicta la siguiente sentencia:

SEGUNDO.- La Sentencia recurrida valorando la prueba documental y los hechos admitidos por las partes sienta como base fáctica la elección de la mercancía realizada por la entidad actora sobre muestra, la recepción a plena satisfacción, y las quejas, un año más tarde de su colocación, de la compradora a la vendedora en la que se le comunica la aparición de rayas en las baldosas cuando se pisan ofreciendo un envejecimiento o desgaste prematuro, y asimismo se indica que examinado el gres por el arquitecto director de la obra, referencia que dicha deficiencia es imputable al hecho de que el esmalte de gres no presenta suficiente dureza superficial. La misma sentencia, con base en la valoración de las periciales obrantes en autos, declara que la mercancía suministrada tanto por calidad como permeabilidad, es encuadrable en la clase III, ciertamente en la banda más baja, dentro del 20 %, pero es de la categoría indicada, lo que excluye la entrega de una calidad distinta de la convenida. La de esa clase III es la baldosa recomendable para el revestimiento del suelo en áreas que, con calzado normal son transitadas más a menudo con pequeñas cantidades de polvo abrasivo (recibidores, cocinas, pasillos, balcones y terrazas), siendo ésta la clase de desgaste más alta que se recomienda para vivienda. En otro apartado de la fundamentación jurídica de la Sentencia de la Audiencia se indica que las fisuras no traspasan la totalidad de la losa, sino que se trata de una patología de las mismas por el uso, deficiencia que afea estéticamente, pero que no incide en la habilidad del bien para el destino al que se usa. Finalmente destaca dicha resolución que las baldosas o gres esmaltado (como es el supuesto de autos) es más susceptible de rayarse que el no esmaltado, lo que apuntaría la hipótesis de una inadecuada elección del mismo, más que la inidoneidad de la mercancía.

TERCERO.- De la apreciación fáctica de la Sentencia recurrida cabe resumir cuatro aspectos: la mercancía fue elegida o seleccionada, con base en muestrario y con determinadas características, por la compradora (obligación de género limitado); la mercancía suministrada se corresponde en su identidad y sustancia, y calidad media, con la elegida; la baldosa o gres esmaltado (elegido y recibido a plena satisfacción) es más susceptible de rayarse que el no esmaltado, por lo que hubo una inadecuada elección (se apunta como presunción pericial, y tiene una singular importancia por lo que se dirá); y no se da inhabilidad del bien para el destino, sino una deficiencia (rayado, cuyas fisuras no traspasan la totalidad de la losa) que afea estéticamente.

La base fáctica expresada permanece incólume en casación, pues aún cuando en el motivo del recurso se contradicen

las apreciaciones recogidas en la resolución recurrida, tal discurso no puede ser ni siquiera analizado porque para que ello pudiera efectuarse habría sido preciso que se hubiese formulado el motivo oportuno; es decir, que se hubiera aducido error en la valoración de la prueba, lo que exige además la expresión de una norma legal que contenga una regla probatoria y sea idónea al caso, o que en la apreciación probatoria de la resolución recurrida se incurrió en error patente, arbitrariedad o irrazonabilidad. Y nada de ello se ha hecho en el recurso que se examina, pues los artículos denunciados como infringidos no recogen preceptos de prueba, y no pueden servir de soporte a las alegaciones que se plantean en el motivo.

La valoración jurídica que merece la referida base fáctica no puede ser la de incumplimiento contractual sostenida por la parte recurrente. Aún cuando la problemática que plantea la materia jurídica controvertida (vicios internos u ocultos, e incumplimiento por inhabilidad del objeto) es un tema doctrinal y jurisprudencialmente (entre otras Sentencias, entre las más recientes, las de 6 de abril 1.989; 6 octubre 1.990; 10 marzo, 7 y 12 abril y 7 mayo 1.993; 17 febrero, 10 marzo, 25 octubre y 14 noviembre 1.994; 10, 11 y 17 mayo, 12 junio y 21 julio 1.995; 10 septiembre, 29 noviembre y 16 diciembre 1.996; 25 y 28 febrero, 12 y 30 junio y 1 diciembre 1.997; 23 enero y 19 mayo 1.998; 11 mayo, 6 y 27 noviembre 1.999; 10 y 14 octubre y 13 y 16 noviembre 2.000), difícil, en el que en ocasiones las soluciones vienen apoyadas por sólidas razones de justicia material en relación con la imprecisión legislativa, problemática que se vuelve tantos más espionosa en el campo de la compraventa mercantil y en el de las obligaciones genéricas, sin embargo el caso de autos, tal y como hay que entenderlo planteado ante este órgano de casación, al que le está vedado entrar a examinar la base fáctica o supuestos de hecho, resulta de bastante sencilla solución. Efectivamente la respuesta casacional debe ser la misma de la resolución recurrida. No estamos en presencia de un supuesto de incumplimiento contractual porque no se ha producido la entrega (puesta a disposición) de cosa distinta (*aliud pro alio*), ni ninguna de las hipótesis que la jurisprudencia asimila, de inidoneidad, inhabilidad, o inaptitud total del objeto, o defecto tan grave que produzca la absoluta insatisfacción del comprador. Se ha entregado la mercancía pedida por el adquirente, se corresponde en su sustancia y calidad ("*genus limitatum*") con la elegida, y no se da la inidoneidad total, por lo que, en cualquier caso, la acción elegida no resulta acertada, aparte de que nunca se podría dar lugar a una prestación de hacer (colocación del nuevo pavimento) que no es propia del contrato de compraventa por el que se actúa. Por último, debe significarse que no hay base alguna para responsabilizar a la vendedora de la inadecuación (aunque sea presunta) de la "elección" efectuada, lo que acentuaría el dislate de una eventual acogida de la acción ejercitada, pues si el tipo de pavimento no es el más idóneo para el uso concreto que se pretende, de volverse a suministrar y colocar el mismo tipo, es obvio que se produciría idéntico resultado o consecuencia.

Por todo ello, el motivo debe desestimarse, lo que, al ser único, conlleva también el del recurso, con imposición a la parte recurrente de las costas causadas en el recurso (art. 1715.3 LEC). Por lo expuesto, en nombre del Rey y por la autoridad conferida por el pueblo español.■

Convocatòries

XIX CONGRESO DE ALUMNOS DE DERECHO PENAL: "El Derecho Penal y la nueva sociedad"

Salamanca, 28 a 30 de març del 2007

Organitza: Universidad de Salamanca

Informació: 923.294.734 A/e: penal@usal.es/penal www.usal.es/penal

TÈCNiques D'EXPRESSIÓ I COMUNICACIÓ: LLENGUATGE VERBAL I CORPORAL

Sabadell, 26, 27 i 28 de març de 2007

Organitza: Cambra de comerç de Sabadell

Informació: Marta Fernàndez, tel. 937 451 259 A/e: mafernandez@cambrasabadell.org

XV CONGRÉS DE RESPONSABILITAT CIVIL

Dies 22 i 23 de març del 2007

Organitza: Il·lustre Col·legi d'Advocats de Barcelona/Comissió d'Advocats d'Entitats Asseguradores i Responsabilitat Civil

Informació: Tel. 93 601 12 63 / 93 496 18 80 (ext. 263) A/e: comissions@icab.cat

Altes i baixes col·legials

ALTES

TREPAT GARRIDO, BIBIANA Núm. Col.: 2344
Eduard Brossa, 68 - 08204 Sabadell
Tel. 937.106.634

ROMERA GARCÍA, MA ISABEL Núm. Col.: 2345
Carretera Vella, 2, 3r 1a - 08110 Montcada i Reixac
Tel. 935.644.510

SANDOVAL PAMPLONA, ALICIA IRIS Núm. Col.: 2346
Samuntada, 56-58, local 3 - 08203 Sabadell
Tel. 936.751.201 / Fax 936.754.866

CANVIS DE DOMICILI

RAQUEL CUADRADO CASTAÑEDA Núm. Col.: 2031
Gaudí, 8, 1r F - 08211 Castellar del Vallès

CARLOS JESÚS HOLGADO LÓPEZ Núm. Col.: 289
Sentmenat, 35, 2n 3a - 08203 Sabadell
Tel. 937.268.105 / Fax 937.268.105

JAUME CALDÉS DÍAZ Núm. Col.: 1915
Les Planes, 2, 1r 3a - 08201 Sabadell
Tel. 93 745 08 44 / Fax 93 745 08 43

ESTEFANIA SOLA VAN AARLE Núm. Col.: 2325
Arquitecte Puig Boada, 12 - 08184 Palau-Solità i Plegamans
Tel. 938.644.377 / Fax 938.646.572

CARLOS FERNÁNDEZ TORNÉ Núm. Col.: 2054
Carretera Vella, 27, baixos - 08110 Montcada i Reixac
Tel. 935.802.995

JOSEP A. HERRERO NICOLÀS Núm. Col.: 1732
Aribau, 198 - 08036 Barcelona
Tel. 93 241 65 00 / Fax 93 414 50 30

JORDI PUJANTE MITJAVILA Núm. Col.: 2049
Aribau, 198 - 08036 Barcelona
Tel. 93 241 65 00 / Fax 93 414 50 30

BAIXES

OLGA VITOLO GUZMÁN Núm. Col.: 2097

Jutjats de guàrdia

Sabadell

FEBRER
Dies 1 a 5 **J.I. núm. 1**
Dies 6 a 12 **J.I. núm. 2**
Dies 13 a 19 **J.I. núm. 3**
Dies 20 a 26 **J.I. núm. 4**
Dies 27 i 28 **J.I. núm. 5**

MARÇ
Dies 1 a 5 **J.I. núm. 1**
Dies 6 a 12 **J.I. núm. 2**
Dies 13 a 19 **J.I. núm. 3**
Dies 20 a 26 **J.I. núm. 4**
Dies 27 a 31 **J.I. núm. 5**

Cerdanyola

FEBRER
Dies 1 a 6 **J.I. núm. 7**
Dies 7 a 13 **J.I. núm. 1**
Dies 14 a 20 **J.I. núm. 2**
Dies 21 a 27 **J.I. núm. 3**
Dies 28 **J.I. núm. 4**

MARÇ
Dies 1 a 6 **J.I. núm. 5**
Dies 7 a 13 **J.I. núm. 6**
Dies 14 a 20 **J.I. núm. 7**
Dies 21 a 27 **J.I. núm. 1**
Dies 28 a 31 **J.I. núm. 2**

Diputats de guàrdia

Del 21 al 27 de febrer: **Sr. F. Xavier Sánchez**
Del 28 de febrer al 6 de març: **Sr. Ricard Andreu**

Del 7 al 13 de març: **Sra. Carme Sala**
Del 14 al 20 de març: **Sr. Fernando Prida**

Del 21 al 27 de març: **Sra. Marta Puig**
Del 28 de març al 3 d'abril: **Sr. Juan A. García**

Humor FE D'ERRATES

VALLADOLID

Absuelto el médico juzgado por desgarrar el bazo de una paciente

VALLADOLID. El Juzgado de lo Penal número 2 de Valladolid ha absuelto al cirujano Juan Antonio B. S., quien había sido juzgado por desgarrar el bazo a una paciente durante una operación de hernia de hiato realizada el 18 de mayo de 1999, tras la cual, debido a la hemorragia sufrida por la mujer, fue necesario extirparle el órgano dañado, según Ep.

El Ministerio Fiscal había atribuido al cirujano ahora absuelto una «mala praxis quirúrgica» y le había acusado de una falta de imprudencia por la que solicitó el pago de una multa de 601 euros y una indemnización de 4.207, mientras que la acusación particular pedía un año de cárcel y una indemnización de 12.020 euros.

Al final li van reduir la pena a 4 mesos de grip...

IMPAGO DE ALQUILERES

Arrendadores:
les garantizamos el impago mensual por el inquilino del alquiler de su vivienda

Llámenos

lunes a viernes 9,00 a 20,00 h.

No, si jo el que vull que em garanteixin és el pagament...

felices pascuas si le orrecen un aumento salarial del 2% y sabe que la inflación se ha situado en un 4. Quienes los han contado dicen que en España hay 2.208 millones de funcionarios, pero que sean muchos dista de ser un argumento convincente para negarles una subida de suel-

2.208 millones de funcionarios... Esmorzaran tots al mateix temps?

Com s'ho faran per dutxar-se?

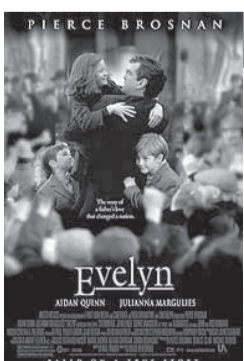
tima y que coincidían los números con los de los «billetes cebos» así como 7.000 pesetas en monedas de 100 y 500, una cantidad que coincidía con las 6.700 pesetas que faltaban del interior de una lata que había en la casa de la víctima. Luego, en el registro efectuado en la casa de esta mujer se hallaron otras 57.000 personas.

Por todo ello, la Guardia Civil procedió a la detención de C.S.M. como presunta autora de estos hechos.

españa

CONDENAN A 8 DE LOS 3 ACUSADOS POR EL SECUESTRO DE

Tot un caràcter, el jutge! Sort que no tenia una cadira elèctrica a prop...

Filmoteca jurídica EVELYN Bruce Beresford, 2002

Basat en una història real, aquest drama judicial va ser dirigit el 2002 per l'australià Bruce Beresford, amb guió de Paul Pender. Irlanda, anys cinquanta. Desmond Doyle (Pierce Brosnan), un home sense recursos i abandonat per la seva esposa, rep un ulterior cop quan un tribunal decideix enviar els seus fills, la petita Evelyn i els seus dos germans, a diferents orfanats catòlics, ja que entén que el seu pare, sense feina, n'és incapaç de cuidar-los adequadament. Doyle, lluny d'enfonsar-se, començarà una dura i llarga batalla legal per recuperar-ne la custòdia. L'eix de la trama se centra en Evelyn, que ofereix una de

les escenes més emotives –per la seva sinceritat i senzillesa– durant la seva declaració judicial. Beresford ("Passejant a Miss Daisy", "Camí al paradís") aconsegueix mostrar a l'espectador d'una manera real l'entorn social d'una mentalitat molt irlandesa i catòlica, i la seva incidència en qüestions tan importants com la primacia dels pares en l'educació dels fills, la ingerència de l'Estat en l'àmbit familiar o les relacions entre dret i moral. Sense xocar amb el fil temàtic dominat, el film incorpora alhora una subtrama romàntica, amb un amor que empenyerà Doyle per deixar la beguda i reconduir la seva vida. ▶